

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ
пропозицій народного депутата України Ю.Мірошниченка до проекту Податкового кодексу України (реєстр. № 6509)

Редакція, прийнята в першому читанні за основу	Редакція з урахування пропозицій
Розділ І "Загальні положення"	
<p>Стаття 3. Податкове законодавство України</p> <p>3.1. Податкове законодавство України складається з цього Кодексу, Митного кодексу України (у частині регулювання правовідносин, що виникають у зв'язку з оподаткуванням операцій з переміщення товарів через митний кордон України), законів України, що регулюють відносини, передбачені статтею 1 цього Розділу; міжнародних договорів, якими регулюються питання оподаткування, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України; нормативно-правових актів Кабінету Міністрів України та органів державної податкової та митної служб України, прийнятих на підставі та на виконання цього Кодексу та інших законів з питань оподаткування; рішень <i>органів Автономної Республіки Крим</i>, органів місцевого самоврядування, прийнятих відповідно до цього Кодексу та інших законів з питань оподаткування.</p>	<p>Стаття 3. Податкове законодавство України</p> <p>3.1. Податкове законодавство України складається з цього Кодексу, Митного кодексу України (у частині регулювання правовідносин, що виникають у зв'язку з оподаткуванням операцій з переміщення товарів через митний кордон України), законів України, що регулюють відносини, передбачені статтею 1 цього Розділу; міжнародних договорів, якими регулюються питання оподаткування, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України; нормативно-правових актів Кабінету Міністрів України та органів державної податкової та митної служб України, прийнятих на підставі та на виконання цього Кодексу та інших законів з питань оподаткування; рішень Верховної Ради Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, прийнятих відповідно до цього Кодексу та інших законів з питань оподаткування.</p>
<p>3.3. Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, <i>а також укладеними Україною угодами про розподіл продукції</i> встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені податковим законодавством України, застосовуються правила міжнародного договору або відповідної угоди про розподіл продукції.</p>	<p>3.3. Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені податковим законодавством України, застосовуються правила міжнародного договору.</p>
<p>Стаття 8. Поняття податку та збору</p> <p>8.1. Податком є обов'язковий, безумовний, <i>індивідуально безвідплатний</i> платіж, що справляється з платників податків <i>у формі відчуження грошових коштів або інших матеріальних активів, у тому числі при виконанні угод про розподіл продукції, що належать їм на правах власності, оперативного управління чи господарського відання, з метою забезпечення діяльності держави та територіальних громад.</i></p>	<p>Стаття 8. Поняття податку та збору</p> <p>8.1. Податком є обов'язковий, безумовний платіж до відповідного бюджету, що справляється з платників податку відповідно до цього Кодексу, іншого закону з питань оподаткування.</p>

<p>Стаття 11. Загальнодержавні податки та збори</p> <p>11.1. До загальнодержавних належать такі податки та збори:</p> <p>...</p> <p>11.1.18) збір у вигляді цільової надбавки до діючого тарифу на електричну та теплову енергію, крім електроенергії, виробленої кваліфікованими когенераційними установками;</p> <p>...</p> <p>11.4. Розмір та механізм справляння збору у вигляді цільової надбавки до діючого тарифу на електричну та теплову енергію встановлюються Кабінетом Міністрів України <i>разом з Національною комісією регулювання електроенергетики України.</i></p>	<p>Стаття 11. Загальнодержавні податки та збори</p> <p>11.1. До загальнодержавних належать такі податки та збори:</p> <p>...</p> <p>11.1.18) збір у вигляді цільової надбавки до діючого тарифу на електричну та теплову енергію, крім електроенергії, виробленої кваліфікованими когенераційними установками;</p> <p>...</p> <p>11.4. Розмір та механізм справляння збору у вигляді цільової надбавки до діючого тарифу на електричну та теплову енергію встановлюються Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>Стаття 16. Визначення понять</p> <p>16.1. У цьому Кодексі поняття вживаються в такому значенні:</p> <p>...</p> <p>16.1.28) звичайна ставка проценту за кредит – розмір доходу фінансової установи у вигляді процентної ставки за кредит з урахуванням доходів від комісійної винагороди або інших оплачених послуг, <i>включаючи послуги, які надаються позичальнику третіми особами за рахунок зазначеного кредиту</i>, що встановлюється залежно від виду кредиту в межах мінімального та максимального розмірів процентної ставки та тарифу за такі послуги за таким видом кредиту всім позичальникам на стандартних умовах, визначених внутрішніми правилами фінансової установи;</p> <p>...</p> <p>16.1.37) корпоративне право – <i>право власності на статутний фонд (капітал) юридичної особи або його частку (пай), включаючи права на управління, отримання відповідної частки прибутку такої юридичної особи, а також активів у разі її ліквідації відповідно до законодавства незалежно від того, утворена така юридична особа у формі господарського товариства, підприємства, заснованого на власності однієї юридичної або фізичної особи, чи в іншій організаційно-правовій формі;</i></p>	<p>Стаття 16. Визначення понять</p> <p>16.1. У цьому Кодексі поняття вживаються в такому значенні:</p> <p>...</p> <p>16.1.28) звичайна ставка проценту за кредит – розмір доходу фінансової установи у вигляді процентної ставки за кредит з урахуванням доходів від комісійної винагороди або інших оплачених послуг, що встановлюється залежно від виду кредиту в межах мінімального та максимального розмірів процентної ставки та тарифу за такі послуги за таким видом кредиту всім позичальникам на стандартних умовах, визначених внутрішніми правилами фінансової установи;</p> <p>...</p> <p>16.1.37) корпоративні права - це права особи, частка якої визначається у статутному фонді (майні) господарської організації, що включають правомочності на участь цієї особи в управлінні господарською організацією, отримання певної частки прибутку (дивідендів) даної організації та активів у разі ліквідації останньої відповідно до закону, а також інші правомочності, передбачені законом та статутними документами;</p>

<p>Стаття 22. Права органів державної податкової служби</p> <p>22.1. Органи державної податкової служби мають право:</p> <p>...</p> <p>22.1.9) <i>проводити контрольні розрахункові операції до початку перевірки платника податків щодо дотримання ним порядку проведення готівкових розрахунків та застосування реєстраторів розрахункових операцій. Товари, які було отримано службовими (посадовими) особами органів державної податкової служби під час проведення контрольної розрахункової операції, підлягають поверненню платнику податків у непошкодженому вигляді. У разі неможливості повернення такого товару відшкодування витрат здійснюється відповідно до законодавства з питань захисту прав споживачів;</i></p> <p>22.1.10) <i>під час проведення перевірок платника податків щодо дотримання ним порядку проведення готівкових розрахунків та застосування реєстраторів розрахункових операцій проводити спостереження за здійсненням готівкових розрахункових операцій, порядок проведення яких встановлюється центральним органом державної податкової служби України;</i></p> <p><i>під час проведення перевірок щодо дотримання порядку маркування алкогольних напоїв та тютюнових виробів проводити відбір зразків марок акцизного збору з метою проведення експертизи щодо встановлення їх автентичності. Порядок відбору марок акцизного збору встановлюється центральним органом державної податкової служби;</i></p> <p>22.1.11) під час проведення перевірок вимагати від посадових або службових осіб платника податків зняття показань внутрішніх та зовнішніх лічильників, якими обладнані технічні пристрої, що використовуються у процесі провадження ним діяльності, що перевіряється;</p> <p>22.1.12) <i>обстежувати території, приміщення та інше майно, що використовуються для провадження господарської діяльності, та/або є об'єктами оподаткування або використовуються для отримання доходів (прибутку) чи пов'язані з іншими об'єктами оподаткування та/або можуть бути джерелом погашення</i></p>	<p>Стаття 22. Права органів державної податкової служби</p> <p>22.1. Органи державної податкової служби мають право:</p> <p>22.1.9) Виключається</p> <p>22.1.10) Виключається</p> <p>22.1.11) під час проведення перевірок вимагати від посадових або службових осіб платника податків зняття показань внутрішніх та зовнішніх лічильників, якими обладнані технічні пристрої, що використовуються у процесі провадження ним діяльності, що перевіряється;</p> <p>22.1.12) Виключається</p>
---	--

<p>податкового боргу;</p> <p>22.1.13) <i>обстежувати житло громадян або іншу власність фізичної особи (з письмового дозволу власника житла чи іншого володіння або за рішенням суду), якщо воно зазначене в реєстраційних документах як зареєстроване місцезнаходження платника податків або використовується таким платником для отримання доходів;</i></p> <p>...</p> <p>22.1.15) звертатися до суду про визнання недійсними правочинів, господарських зобов'язань, що можуть бути визнані недійсними з підстав, визначених <i>законодавством</i>;</p> <p>...</p> <p>22.1.30) <i>опитувати фізичних осіб у порядку, встановленому цим Кодексом;</i></p> <p>...</p> <p>22.1.33) <i>здійснювати дореєстраційний візит за місцезнаходженням особи чи місцем знаходження підрозділів юридичної особи з метою анкетування, визначення фактичних обсягів поставки товарів (послуг), перевірки та уточнення інформації, наданої особою, яка реєструється платником відповідно до розділу V цього Кодексу, та інформування такої особи з питань оподаткування;</i></p> <p>...</p> <p>22.1.39) застосовувати до фінансових установ, які не подали відповідним органам державної податкової служби в установленій законом строк повідомлень про відкриття або закриття рахунків платників податків або розпочали здійснення видаткових операцій за рахунком платника податків до отримання повідомлення відповідного органу державної податкової служби про взяття рахунку на облік в органах державної податкової служби, фінансові (штрафні) санкції <i>у розмірі двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян</i>;</p> <p>...</p>	<p>22.1.13) Виключається</p> <p>...</p> <p>22.1.15) звертатися до суду про визнання недійсними правочинів, господарських зобов'язань, що можуть бути визнані недійсними з підстав, визначених законом;</p> <p>22.1.30) Виключається</p> <p>...</p> <p>22.1.33) Виключається</p> <p>...</p> <p>22.1.39) застосовувати до фінансових установ, які не подали відповідним органам державної податкової служби в установленій законом строк повідомлень про відкриття або закриття рахунків платників податків або розпочали здійснення видаткових операцій за рахунком платника податків до отримання повідомлення відповідного органу державної податкової служби про взяття рахунку на облік в органах державної податкової служби, фінансові (штрафні) санкції у встановленому цим Кодексом розмірі;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 23. Обов'язки і відповідальність посадових осіб контролюючих органів</p>	<p>Стаття 23. Обов'язки і відповідальність посадових осіб контролюючих органів</p>

<p>23.1 Посадові особи контролюючих органів зобов'язані:</p> <p>...</p> <p>23.2 За невиконання або неналежне виконання посадовими особами контролюючих органів своїх обов'язків вони притягаються до дисциплінарної, адміністративної, кримінальної та матеріальної відповідальності згідно з <i>чинним законодавством</i>.</p>	<p>23.1 Посадові особи контролюючих органів зобов'язані:</p> <p>...</p> <p>23.2 За невиконання або неналежне виконання посадовими особами контролюючих органів своїх обов'язків вони притягаються до дисциплінарної, адміністративної, кримінальної та матеріальної відповідальності згідно з законом.</p>
<p>Стаття 41. Методи визначення та порядок застосування звичайної ціни органом державної податкової служби</p> <p>41.13. Для визначення звичайних цін на товари (роботи, послуги) можуть використовуватись офіційні джерела інформації, зокрема:</p> <p>41.13.1) статистичні дані державних органів і установ;</p> <p>41.13.2) ціни спеціалізованих аукціонів з торгівлі окремими видами продукції, біржові котирування;</p> <p>41.13.3) довідкові ціни спеціалізованих комерційних видань та публікацій, в тому числі електронних та інших банків даних;</p> <p>41.13.4) звіти та довідки <i>торгово-економічних місій у складі посольств України за кордоном</i>;</p> <p>41.13.5) інші інформаційні джерела, що визнаються офіційними в установленому порядку.</p> <p>41.14. Якщо продаж (відчуження) товарів здійснюється у примусовому порядку згідно із законодавством, звичайною є ціна, отримана під час такого продажу.</p> <p>41.15. Для товарів (супутніх послуг), раніше ввезених на митну територію України у митному режимі імпорту або реімпорту, звичайною ціною продажу (поставки) на митній території України вважається ринкова ціна, але не нижче митної вартості товарів (супутніх послуг), з якої були сплачені податки та збори під час їх митного оформлення.</p> <p>41.16. Обов'язок доведення того, що ціна договору (провочину) не відповідає рівню звичайної ціни, покладається на орган державної податкової служби у порядку, встановленому законом. Для доведення відповідності ціни господарської операції рівню звичайної ціни платник податків зобов'язаний за письмовою вимогою подати органу державної податкової служби за місцем реєстрації відомості</p>	<p>Стаття 41. Методи визначення та порядок застосування звичайної ціни органом державної податкової служби</p> <p>41.13. Для визначення звичайних цін на товари (роботи, послуги) можуть використовуватись офіційні джерела інформації, зокрема:</p> <p>41.13.1) статистичні дані державних органів і установ;</p> <p>41.13.2) ціни спеціалізованих аукціонів з торгівлі окремими видами продукції, біржові котирування;</p> <p>41.13.3) довідкові ціни спеціалізованих комерційних видань та публікацій, в тому числі електронних та інших банків даних;</p> <p>41.13.4) звіти та довідки відділів з економічних питань у складі дипломатичних представництв України за кордоном;</p> <p>41.13.5) інші інформаційні джерела, що визнаються офіційними в установленому порядку.</p> <p>41.14. Якщо продаж (відчуження) товарів здійснюється у примусовому порядку згідно із законодавством, звичайною є ціна, отримана під час такого продажу.</p> <p>41.15. Для товарів (супутніх послуг), раніше ввезених на митну територію України у митному режимі імпорту або реімпорту, звичайною ціною продажу (поставки) на митній території України вважається ринкова ціна, але не нижче митної вартості товарів (супутніх послуг), з якої були сплачені податки та збори під час їх митного оформлення.</p> <p>41.16. Обов'язок доведення того, що ціна договору (провочину) не відповідає рівню звичайної ціни, покладається на орган державної податкової служби у порядку, встановленому законом. Для доведення відповідності ціни господарської операції рівню звичайної ціни платник податків зобов'язаний за письмовою вимогою подати органу державної податкової служби за місцем реєстрації відомості за</p>

<p>за переліком, встановленим центральним органом державної податкової служби. У разі коли платник податку не задовольняє письмову вимогу органу державної податкової служби, донарахування податкових зобов'язань платника податків здійснюється за процедурою, встановленою цим Кодексом для донарахування податкових зобов'язань за непрямими методами.</p>	<p>переліком, встановленим центральним органом державної податкової служби.</p>
--	---

II. У розділі II "Адміністрування податків, зборів (обов'язкових платежів)":

<p>Стаття 2. Визначення термінів</p> <p>2.1. У цьому розділі терміни застосовуються у такому значенні:</p> <p>2.1.12) податкова застава – спосіб забезпечення сплати платником податків грошового зобов'язання та пені, не сплачених таким платником у строк, визначений цим Кодексом. Податкова застава виникає на підставах, встановлених цим Кодексом;</p> <p>Не можуть забезпечуватися податковою заставою грошові зобов'язання платника податків, що складаються з пені та штрафних (фінансових) санкцій, нарахованих у зв'язку з недотриманням неподаткового законодавства, у тому числі законодавства у сфері зовнішньоекономічної діяльності;</p> <p>У разі невиконання платником податків грошового зобов'язання, забезпеченого податковою заставою, орган стягнення має право у порядку, визначеному цим Кодексом, звернути стягнення на майно такого платника, що є предметом податкової застави. <i>Право звернення стягнення на майно, що є предметом податкової застави, для задоволення вимоги про виконання грошового зобов'язання платника податків має пріоритет над правом звернення стягнення на зазначене майно будь-яких інших кредиторів такого платника податків.</i></p> <p>2.1.13) податкова порука – це видана банком гарантія погашення податкового боргу платника податків. Податковою порукою гарантується погашення грошового зобов'язання, що входить до складу податкового боргу, якщо нарахування такого грошового зобов'язання оскаржується платником податків в адміністративному або судовому порядку.</p> <p>Якщо платник податків протягом 10 календарних днів після</p>	<p>Стаття 2. Визначення термінів</p> <p>2.1. У цьому розділі терміни застосовуються у такому значенні:</p> <p>2.1.12) податкова застава – спосіб забезпечення сплати платником податків грошового зобов'язання та пені, не сплачених таким платником у строк, визначений цим Кодексом. Податкова застава виникає на підставах, встановлених цим Кодексом;</p> <p>Не можуть забезпечуватися податковою заставою грошові зобов'язання платника податків, що складаються з пені та штрафних (фінансових) санкцій, нарахованих у зв'язку з недотриманням неподаткового законодавства, у тому числі законодавства у сфері зовнішньоекономічної діяльності;</p> <p>У разі невиконання платником податків грошового зобов'язання, забезпеченого податковою заставою, орган стягнення має право у порядку, визначеному цим Кодексом, звернути стягнення на майно такого платника, що є предметом податкової застави. Пріоритет податкової застави по відношенню до пріоритетів інших обтяжень (включаючи інші застави) встановлюється відповідно до закону.</p> <p>2.1.13) податкова порука – це видана банком гарантія погашення податкового боргу платника податків. Податковою порукою гарантується погашення грошового зобов'язання, що входить до складу податкового боргу, якщо нарахування такого грошового зобов'язання оскаржується платником податків в адміністративному або судовому порядку.</p> <p>Якщо платник податків протягом 10 календарних днів після</p>
---	--

<p>закінчення процедури апеляційного оскарження не погасив податковий борг, гарантований податковою порукою, такий борг вважається податковим боргом банку, що видав податкову поруку, і до такого банку застосовуються усі процедури, передбачені податковим законодавством для погашення податкового боргу.</p> <p>Банк, який здійснив погашення податкового боргу платника податку, має право відшкодувати за рахунок такого платника завдані такому банку збитки.</p> <p>Податкова порука не може бути відкликана банком або платником податків.</p> <p>Податкова порука підлягає реєстрації в органі державної податкової служби, де перебуває на обліку платник податків, що має податковий борг. До здійснення реєстрації податкова порука не має сили і не створює правових наслідків.</p> <p>Порядок видачі податкової поруки <i>та порядок її реєстрації визначається спільним рішенням Національного банку України та центрального органу державної податкової служби;</i></p> <p>...</p>	<p>закінчення процедури апеляційного оскарження не погасив податковий борг, гарантований податковою порукою, такий борг вважається податковим боргом банку, що видав податкову поруку, і до такого банку застосовуються усі процедури, передбачені податковим законодавством для погашення податкового боргу.</p> <p>Банк, який здійснив погашення податкового боргу платника податку, має право відшкодувати за рахунок такого платника завдані такому банку збитки.</p> <p>Податкова порука не може бути відкликана банком або платником податків.</p> <p>Податкова порука підлягає реєстрації в органі державної податкової служби, де перебуває на обліку платник податків, що має податковий борг. До здійснення реєстрації податкова порука не має сили і не створює правових наслідків.</p> <p>Порядок видачі податкової поруки визначається Національним банком України, а порядок її реєстрації – центральним органом державної податкової служби;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 6. Вимоги до підтвердження даних, визначених у податковій звітності</p> <p>6.1. Для цілей оподаткування платники податків зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, бухгалтерської звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків і зборів.</p> <p>Платникам податків забороняється формування показників податкової звітності, митних декларацій на підставі даних, не підтверджених документами, що визначені абзацом першим цього пункту.</p> <p>6.2. Платники податків зобов'язані забезпечити зберігання документів, визначених у пункті 6.1 цієї статті, а також документів, пов'язаних із виконанням вимог законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, не менш як 2555 днів з моменту подання податкової звітності, для складення якої</p>	<p>Стаття 6. Вимоги до підтвердження даних, визначених у податковій звітності</p> <p>6.1. Для цілей оподаткування платники податків зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, бухгалтерської звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків і зборів.</p> <p>Платникам податків забороняється формування показників податкової звітності, митних декларацій на підставі даних, не підтверджених документами, що визначені абзацом першим цього пункту.</p> <p>6.2. Платники податків зобов'язані забезпечити зберігання документів, визначених у пункті 6.1 цієї статті, а також документів, пов'язаних із виконанням вимог законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, не менш як 1095 днів з моменту подання податкової звітності, для складення якої</p>

<p>використовуються зазначені документи, а у разі її неподання – з моменту передбаченого цим Кодексом граничного строку подання такої звітності.</p> <p>У разі ліквідації платника податків документи, визначені у пункті 6.1 цієї статті, за період діяльності платника податків не менш як 2555 днів, що передували даті ліквідації платника податків, в установленому законодавством порядку передаються до архіву.</p>	<p>використовуються зазначені документи, а у разі її неподання – з моменту передбаченого цим Кодексом граничного строку подання такої звітності.</p> <p>У разі ліквідації платника податків документи, визначені у пункті 6.1 цієї статті, за період діяльності платника податків не менш як 1095 днів, що передували даті ліквідації платника податків, в установленому законодавством порядку передаються до архіву.</p>
<p>Стаття 8. Податкова декларація (розрахунок)</p> <p>...</p> <p>8.4. Форма податкової декларації встановлюється центральним органом державної податкової служби за погодженням з Міністерством фінансів України <i>та комітетом Верховної Ради України, що відповідає за проведення податкової та митної політики</i>. У такому ж порядку встановлюються форми податкових декларацій з місцевих податків і зборів, що є обов'язковими для застосування їх платниками (податковими агентами).</p> <p>Це положення не поширюється на митні декларації. Порядок та строки подання митної декларації, а також порядок прийняття контролюючим органом митної декларації визначається з урахуванням вимог Митного кодексу України.</p> <p>Органи державної податкової служби в порядку, визначеному центральним органом державної податкової служби, безоплатно забезпечують платників податків формами податкових декларацій стосовно податків і зборів, що подаються органам державної податкової служби.</p>	<p>Стаття 8. Податкова декларація (розрахунок)</p> <p>...</p> <p>8.4. Форма податкової декларації встановлюється Державною податковою адміністрацією України за погодженням з Міністерством фінансів України. У такому ж порядку встановлюються форми податкових декларацій з місцевих податків і зборів, що є обов'язковими для застосування їх платниками (податковими агентами).</p> <p>Це положення не поширюється на митні декларації. Порядок та строки подання митної декларації, а також порядок прийняття контролюючим органом митної декларації визначається з урахуванням вимог Митного кодексу України.</p> <p>Органи державної податкової служби в порядку, визначеному центральним органом державної податкової служби, безоплатно забезпечують платників податків формами податкових декларацій стосовно податків і зборів, що подаються органам державної податкової служби.</p>
<p>ГЛАВА 3. КОНСУЛЬТАЦІЇ ТА РОЗ'ЯСНЕННЯ ПОДАТКОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА</p>	<p>Глава 3. КОНСУЛЬТАЦІЇ, РОЗ'ЯСНЕННЯ ПОДАТКОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА ТА КОНФЛІКТ ІНТЕРЕСІВ</p>
<p>Стаття 18. Наслідки використання податкових консультацій та роз'яснень</p> <p>...</p> <p>18.2. Платник податків може оскаржити до суду <i>податкову консультацію та/або</i> податкове роз'яснення контролюючого органу, яке, на думку такого платника податків, суперечить нормам або</p>	<p>Стаття 18. Наслідки використання податкових консультацій та роз'яснень</p> <p>...</p> <p>18.2. Платник податків може оскаржити до суду податкове роз'яснення контролюючого органу, яке, на думку такого платника податків, суперечить нормам або змісту відповідного податку чи збору.</p>

<p>змісту відповідного податку чи збору. <i>Визнання судом такої податкової консультації та/або податкового роз'яснення недійсним є підставою для надання нової податкової консультації та/або податкового роз'яснення.</i></p>	
	<p>Стаття __. Конфлікт інтересів У разі коли норми цього Кодексу, іншого закону з питань оподаткування чи іншого нормативно-правового акта, виданого на підставі цього Кодексу або такого закону, не відповідають одна одній або припускають неоднозначне (множинне) трактування прав та обов'язків платників податків, контролюючих органів, внаслідок чого є можливість прийняти рішення на користь як платника податків, так і контролюючого органу, рішення приймається на користь платника податків.</p>
<p>Стаття 21. Оскарження рішень контролюючих органів</p> <p>21.9 Керівник (або його заступник) відповідного контролюючого органу може прийняти рішення про продовження строку розгляду скарги платника податків понад строк, визначений у пункті 21.8 цієї статті, але не більше 60 календарних днів, та письмово повідомити про це платника податків до закінчення 20-денного строку, зазначеного у пункті 21.8 цієї статті.</p> <p>21.10. Рішення Державної податкової адміністрації України та спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи, прийняте за розглядом скарги платника</p>	<p>Стаття 21. Оскарження рішень контролюючих органів</p> <p>21.9 Керівник (або його заступник) відповідного контролюючого органу може прийняти рішення про продовження строку розгляду скарги платника податків понад строк, визначений у пункті 21.8 цієї статті, але не більше 60 календарних днів, та письмово повідомити про це платника податків до закінчення 20-денного строку, зазначеного у пункті 21.8 цієї статті.</p> <p>21.__. Якщо вмотивоване рішення за скаргою платника податків не надсилається платнику податків протягом двадцятиденного строку або протягом строку, продовженого за рішенням керівника контролюючого органу (або його заступника), але не більш як на 40 днів, така скарга вважається повністю задоволеною на користь платника податків з дня, наступного за останнім днем зазначених строків. Скарга вважається також повністю задоволеною на користь платника податків, якщо рішення керівника контролюючого органу (або його заступника) про продовження строків її розгляду не було надіслано платнику податків до закінчення двадцятиденного строку, зазначеного в пункті 21.8 цієї статті.</p> <p>21.10. Рішення Державної податкової адміністрації України та спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи, прийняте за розглядом скарги платника податків,</p>

<p>податків, є остаточним і не підлягає подальшому адміністративному оскарженню, але може бути оскаржене в судовому порядку.</p> <p>21.18. <i>Протягом року з дня отримання податкового повідомлення –рішення або іншого рішення платник податків має право оскаржити до суду таке рішення контролюючого органу.</i></p> <p>У разі коли платником податків до подання позовної заяви проводилася процедура адміністративного оскарження, строк звернення до суду продовжується на строк, що фактично пройшов з дати звернення платника податку із скаргою до контролюючого органу до дати отримання (включно) таким платником податків рішення контролюючого органу, прийнятого за результатами розгляду скарги.</p> <p>Рішення контролюючого органу, оскаржене в судовому порядку, не підлягає адміністративному оскарженню.</p>	<p>є остаточним і не підлягає подальшому адміністративному оскарженню, але може бути оскаржене в судовому порядку.</p> <p>21.18. Податкове повідомлення-рішення або інше рішення контролюючого органу платник податків має право оскаржити до суду протягом трьох років.</p> <p>У разі коли платником податків до подання позовної заяви проводилася процедура адміністративного оскарження, строк звернення до суду продовжується на строк, що фактично пройшов з дати звернення платника податку із скаргою до контролюючого органу до дати отримання (включно) таким платником податків рішення контролюючого органу, прийнятого за результатами розгляду скарги.</p> <p>Рішення контролюючого органу, оскаржене в судовому порядку, не підлягає адміністративному оскарженню.</p>
<p>Стаття 27. Способи здійснення податкового контролю</p> <p>27.1. Податковий контроль здійснюється шляхом:</p> <p>27.1.1) ведення обліку платників податків;</p> <p>27.1.2) інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності органів державної податкової служби;</p> <p>27.1.3) перевірок та звірок відповідно до вимог цього Кодексу, а також перевірок щодо дотримання законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, у порядку, встановленому іншими спеціальними законами, що регулюють відповідну сферу правовідносин;</p> <p>27.1.4) <i>проведення обстежень відповідно до вимог цього Кодексу;</i></p> <p>27.1.5) <i>проведення опитувань платників податків – фізичних осіб;</i></p> <p>27.1.6) хронометражу;</p> <p>27.1.7) інших способів контролю, передбачених цим Кодексом.</p>	<p>Стаття 27. Способи здійснення податкового контролю</p> <p>27.1. Податковий контроль здійснюється шляхом:</p> <p>27.1.1) ведення обліку платників податків;</p> <p>27.1.2) інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності органів державної податкової служби;</p> <p>27.1.3) перевірок та звірок відповідно до вимог цього Кодексу, а також перевірок щодо дотримання законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, у порядку, встановленому іншими спеціальними законами, що регулюють відповідну сферу правовідносин;</p> <p>27.1.4) Виключається</p> <p>27.1.5) Виключається</p> <p>27.1.6) хронометражу;</p> <p>27.1.7) інших способів контролю, передбачених цим Кодексом.</p>
<p>Стаття 34. Вимоги до відкриття та закриття рахунків платників податків в банках та інших фінансових установах</p>	<p>Стаття 34. Вимоги до відкриття та закриття рахунків платників податків в банках та інших фінансових установах</p>

34.1. Банки та інші фінансові установи відкривають поточні та інші рахунки *юридичним особам* (як резидентам, так і нерезидентам) незалежно від організаційно-правової форми, відокремленим підрозділам та представництвам юридичних осіб, фізичним особам – підприємцям та фізичним особам, які провадять незалежну професійну діяльність, лише за наявності документів, виданих органами державної податкової служби, що підтверджують взяття їх на облік у таких органах.

34.2. Банки та інші фінансові установи зобов'язані надіслати повідомлення про відкриття або закриття рахунка платника податків – юридичної особи, у тому числі відкритого через його відокремлені підрозділи, чи самозайнятої фізичної особи до органу державної податкової служби, в якому обліковується платник податків, у *триденний строк* з дня відкриття/закриття рахунка (включаючи день відкриття/закриття).

У разі відкриття або закриття рахунка платника податків – банку, у тому числі відкритого через його відокремлені підрозділи, повідомлення надсилається в порядку, визначеному цим пунктом, лише в разі відкриття або закриття кореспондентського рахунка.

34.3. Датою початку видаткових операцій за рахунком платника податків (крім банку) у банках та інших фінансових установах є дата отримання банком або іншою фінансовою установою повідомлення органу державної податкової служби про взяття рахунка на облік в органах державної податкової служби.

34.4. Порядок подання та форма і зміст повідомлень про відкриття/закриття рахунків платників податків у банках та інших фінансових установах визначаються центральним органом державної податкової служби за погодженням з *Національним банком України*.

34.5. Банки та інші фінансові установи за невиконання норм цієї статті несуть відповідальність, передбачену цим Кодексом.

34.6. Фізичні особи – підприємці та особи, які провадять незалежну професійну діяльність, зобов'язані повідомляти про це банки та інші фінансові установи, в яких такі особи відкривають рахунки.

34.1. Банки та інші фінансові установи відкривають поточні та інші рахунки **юридичним особам – платникам податків** (як резидентам, так і нерезидентам) незалежно від організаційно-правової форми, відокремленим підрозділам та представництвам юридичних осіб, фізичним особам – підприємцям та фізичним особам, які провадять незалежну професійну діяльність, лише за наявності документів, виданих органами державної податкової служби, що підтверджують взяття їх на облік у таких органах.

34.2. Банки та інші фінансові установи зобов'язані надіслати повідомлення про відкриття або закриття рахунка платника податків – юридичної особи, у тому числі відкритого через його відокремлені підрозділи, чи самозайнятої фізичної особи до органу державної податкової служби, в якому обліковується платник податків, **протягом трьох робочих днів** з дня відкриття/закриття рахунка (включаючи день відкриття/закриття).

У разі відкриття або закриття рахунка платника податків – банку, у тому числі відкритого через його відокремлені підрозділи, повідомлення надсилається в порядку, визначеному цим пунктом, лише в разі відкриття або закриття кореспондентського рахунка.

34.3. Датою початку видаткових операцій за рахунком платника податків (крім банку) у банках та інших фінансових установах є дата отримання банком або іншою фінансовою установою повідомлення органу державної податкової служби про взяття рахунка на облік в органах державної податкової служби.

34.4. Порядок подання та форма і зміст повідомлень про відкриття/закриття рахунків платників податків у банках та інших фінансових установах визначаються центральним органом державної податкової служби за погодженням з **відповідними державними органами, які регулюють діяльність фінансових установ**.

34.5. Банки та інші фінансові установи за невиконання норм цієї статті несуть відповідальність, передбачену цим Кодексом.

34.6. Фізичні особи – підприємці та особи, які провадять незалежну професійну діяльність, зобов'язані повідомляти про це банки та інші фінансові установи, в яких такі особи відкривають рахунки.

<p>Стаття 35. Державний реєстр фізичних осіб – платників податків</p> <p>35.12. Реєстраційний номер облікової картки платника податків використовується органами державної влади та органами місцевого самоврядування, юридичними особами незалежно від організаційно-правових форм, включаючи установи Національного банку України, <i>комерційні</i> банки та інші фінансові установи, біржі, <i>самозайнятими особами</i>, фізичними особами – підприємцями, а також фізичними особами в усіх документах, які містять інформацію про об'єкти оподаткування фізичних осіб або про сплату податків, зокрема у разі:</p> <p>35.12.1) виплати доходів, з яких утримуються податки згідно із законодавством України. Фізичні особи зобов'язані подавати інформацію про реєстраційний номер облікової картки юридичним та фізичним особам, що виплачують їм доходи;</p> <p>35.12.2) укладення цивільно-правових договорів, предметом яких є об'єкти оподаткування та щодо яких виникають обов'язки щодо сплати податків і зборів;</p> <p>35.12.3) відкриття рахунків у <i>комерційних</i> банках, а також у <i>платіжних</i> документах під час здійснення фізичними особами безготівкових розрахунків;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 35. Державний реєстр фізичних осіб – платників податків</p> <p>35.12. Реєстраційний номер облікової картки платника податків використовується органами державної влади та органами місцевого самоврядування, юридичними особами незалежно від організаційно-правових форм, включаючи установи Національного банку України, банки та інші фінансові установи, біржі, особами, які проводять незалежну професійну діяльність, фізичними особами – підприємцями, а також фізичними особами в усіх документах, які містять інформацію про об'єкти оподаткування фізичних осіб або про сплату податків, зокрема у разі:</p> <p>35.12.1) виплати доходів, з яких утримуються податки згідно із законодавством України. Фізичні особи зобов'язані подавати інформацію про реєстраційний номер облікової картки юридичним та фізичним особам, що виплачують їм доходи;</p> <p>35.12.2) укладення цивільно-правових договорів, предметом яких є об'єкти оподаткування та щодо яких виникають обов'язки щодо сплати податків і зборів;</p> <p>35.12.3) відкриття рахунків у банках або інших фінансових установах, а також у розрахункових документах під час здійснення фізичними особами безготівкових розрахунків;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 38. Отримання податкової інформації органами державної податкової служби</p> <p>38.3. Органи державної податкової служби мають право звернутися до платників податків та інших суб'єктів інформаційних відносин із письмовим запитом про подання інформації, необхідної для виконання покладених на органи державної податкової служби функцій, завдань, та копій завірених документів, що її підтверджують.</p> <p>Такий запит підписується керівником (заступником керівника) органу державної податкової служби і повинен містити перелік інформації, яка запитується, та документів, що її підтверджують, а також підстави для надіслання запиту. Перелік підстав для надіслання запиту визначається центральним органом державної</p>	<p>Стаття 38. Отримання податкової інформації органами державної податкової служби</p> <p>38.3. Органи державної податкової служби мають право звернутися до платників податків та інших суб'єктів інформаційних відносин із письмовим запитом про подання інформації, необхідної для виконання покладених на органи державної податкової служби функцій, завдань, та копій завірених документів, що її підтверджують.</p> <p>Такий запит підписується керівником (заступником керівника) органу державної податкової служби і повинен містити перелік інформації, яка запитується, та документів, що її підтверджують, а також підстави для надіслання запиту. Перелік підстав для надіслання запиту визначається центральним органом державної податкової служби України.</p>

<p>податкової служби України.</p> <p>Запит вважається врученим, якщо його надіслано поштою листом з повідомленням про вручення за податковою адресою або надано під розписку платнику податків або іншому суб'єкту інформаційних відносин або його посадовій особі.</p> <p>Платники податків та інші суб'єкти інформаційних відносин зобов'язані подавати інформацію, визначену у запиті органу державної податкової служби, і завірені копії документів протягом одного місяця з дня, що настає за днем надходження запиту. У разі коли запит складено з порушенням вимог, викладених в абзаці другому цього пункту, платник податків звільняється від обов'язку надавати відповідь на такий запит.</p> <p>Інформація на запит органу державної податкової служби надається Національним банком України, банками <i>та іншими фінансовими установами</i> безоплатно у порядку і обсягах, встановлених Законом України "Про банки і банківську діяльність".</p> <p>Порядок отримання інформації органами державної податкової служби за письмовим запитом визначається Кабінетом Міністрів України.</p>	<p>Запит вважається врученим, якщо його надіслано поштою листом з повідомленням про вручення за податковою адресою або надано під розписку платнику податків або іншому суб'єкту інформаційних відносин або його посадовій особі.</p> <p>Платники податків та інші суб'єкти інформаційних відносин зобов'язані подавати інформацію, визначену у запиті органу державної податкової служби, і завірені копії документів протягом одного місяця з дня, що настає за днем надходження запиту. У разі коли запит складено з порушенням вимог, викладених в абзаці другому цього пункту, платник податків звільняється від обов'язку надавати відповідь на такий запит.</p> <p>Інформація на запит органу державної податкової служби надається Національним банком України, банками безоплатно у порядку і обсягах, встановлених Законом України "Про банки і банківську діяльність".</p> <p>Порядок отримання інформації органами державної податкової служби за письмовим запитом визначається Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>Стаття 40. Види перевірок</p> <p>40.1. Перевірки, що в межах компетенції та у порядку, встановлених цим Кодексом та іншими законами України, мають право проводити контролюючі органи, поділяються:</p> <p>40.1.3. За способом проведення перевірки - на камеральні, документальні <i>та контрольні</i>.</p> <p>Камеральною вважається перевірка, яка проводиться контролюючим органом виключно на підставі даних, зазначених у податкових деклараціях (розрахунках).</p> <p>Документальною перевіркою вважається перевірка, яка проводиться на підставі поданих податкових декларацій (розрахунків), фінансової, статистичної та іншої звітності, реєстрів податкового та бухгалтерського обліку, декларацій про валютні цінності, доходи та майно, що належать резиденту України і знаходиться за межами України, документів, отриманих від уповноважених органів іноземних держав та інших документів,</p>	<p>Стаття 40. Види перевірок</p> <p>40.1. Перевірки, що в межах компетенції та у порядку, встановлених цим Кодексом та іншими законами України, мають право проводити контролюючі органи, поділяються:</p> <p>40.1.3. За способом проведення перевірки - на камеральні та документальні.</p> <p>Камеральною вважається перевірка, яка проводиться контролюючим органом виключно на підставі даних, зазначених у податкових деклараціях (розрахунках).</p> <p>Документальною перевіркою вважається перевірка, яка проводиться на підставі поданих податкових декларацій (розрахунків), фінансової, статистичної та іншої звітності, реєстрів податкового та бухгалтерського обліку, декларацій про валютні цінності, доходи та майно, що належать резиденту України і знаходиться за межами України, документів, отриманих від уповноважених органів іноземних держав та інших документів, пов'язаних з нарахуванням і сплатою</p>

<p>пов'язаних з нарахуванням і сплатою податків та зборів, виконанням вимог іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, а також отриманих в установленому законодавством порядку контролюючим органом документів та податкової інформації, у тому числі за результатами перевірок інших платників податків.</p> <p><i>Контрольною вважається перевірка, що здійснюється за місцем фактичного провадження платником податків діяльності, розташування господарських або інших об'єктів права власності такого платника. Така перевірка здійснюється контролюючими органами шляхом проведення контрольних розрахункових операцій (контрольних закупок), хронометражу здійснених фінансово-господарських операцій, контролю щодо ведення касових, розрахункових та інших господарських операцій та процесів, наявності патентів, свідоцтв та інших передбачених законодавством документів, дотримання вимог податкового та іншого законодавства.</i></p>	<p>податків та зборів, виконанням вимог іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, а також отриманих в установленому законодавством порядку контролюючим органом документів та податкової інформації, у тому числі за результатами перевірок інших платників податків.</p> <p style="text-align: center;">Виключається</p>
<p>Стаття 44. Документальна виїзна позапланова перевірка</p> <p>44.1. Документальна виїзна позапланова перевірка проводиться на підставі документів та даних, зазначених у пункті 40.1.3 пункту 40.1 статті 40 цього розділу, щодо своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати податків та зборів, а також дотримання валютного та іншого законодавства, здійснення контролю за яким покладено на контролюючі органи, в т.ч. щодо здійснення господарської діяльності без державної реєстрації, <i>приховування трудових відносин із найманою особою.</i></p> <p>Документальна виїзна позапланова перевірка не передбачається у плані роботи органу державної податкової служби і проводиться за місцезнаходженням такого платника податків чи за місцем розташування об'єкта права власності, стосовно якого проводиться така документальна виїзна позапланова перевірка. Для платників податків, у яких відсутні приміщення для проведення перевірки, за бажанням таких платників податків перевірка може бути проведена в приміщенні органу державної податкової служби.</p> <p>44.2. Документальна виїзна позапланова перевірка здійснюється без попереднього повідомлення платника податків та за</p>	<p>Стаття 44. Документальна виїзна позапланова перевірка</p> <p>44.1. Документальна виїзна позапланова перевірка проводиться на підставі документів та даних, зазначених у пункті 40.1.3 пункту 40.1 статті 40 цього розділу, щодо своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати податків та зборів, а також дотримання валютного та іншого законодавства, здійснення контролю за яким покладено на контролюючі органи, в т.ч. щодо здійснення господарської діяльності без державної реєстрації.</p> <p>Документальна виїзна позапланова перевірка не передбачається у плані роботи органу державної податкової служби і проводиться за місцезнаходженням такого платника податків чи за місцем розташування об'єкта права власності, стосовно якого проводиться така документальна виїзна позапланова перевірка. Для платників податків, у яких відсутні приміщення для проведення перевірки, за бажанням таких платників податків перевірка може бути проведена в приміщенні органу державної податкової служби.</p> <p>44.2. Документальна виїзна позапланова перевірка здійснюється без попереднього повідомлення платника податків та за наявності хоча</p>

наявності хоча б однієї з таких обставин:

44.2.1) за результатами перевірок інших платників податків або аналізу податкової інформації, отриманої в установленому законодавством порядку, виявлено факти, які свідчать про *можливі* порушення платником податків податкового, валютного законодавства, *законодавства у сфері протидії легалізації (відмивання) доходів, отриманих злочинним шляхом*, та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на органи державної податкової служби;

44.2.2) платником податків не подано в установлений строк податкову декларацію або розрахунки чи звіти, подання яких передбачено законом;

44.2.3) платником податків подано органу державної податкової служби уточнюючий розрахунок з відповідного податку за період, який перевірявся органом державної податкової служби;

44.2.4) виявлено невідповідність між даними, що містяться у податкових деклараціях (розрахунках чи звітах), поданих платником податків, подання яких передбачено законом. Перелік можливих невідповідностей визначається центральним органом державної податкової служби;

44.2.5) платником податків подано в установленому порядку органу державної податкової служби заперечення до акта перевірки або скаргу на прийняте за її результатами податкове повідомлення – рішення, в яких вимагається повний або частковий перегляд результатів відповідної перевірки або скасування прийнятого за її результатами податкового повідомлення – рішення у разі коли платник податків у своїй скарзі посилається на обставини, що не були досліджені під час перевірки;

44.2.6) у разі виникнення потреби у перевірці відомостей, отриманих від особи, яка мала правові відносини з іншим платником податків і яким не надано пояснення та належно засвідчені копії документів на обов'язковий письмовий запит органу державної податкової служби протягом *трьох* робочих днів від дня отримання запиту, *та/або не підписано акт невізної документальної перевірки*,

б однієї з таких обставин:

44.2.1) за результатами перевірок інших платників податків або аналізу податкової інформації, отриманої в установленому законодавством порядку, виявлено факти, які свідчать про порушення платником податків податкового, валютного законодавства, та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на органи державної податкової служби;

44.2.2) платником податків не подано в установлений строк податкову декларацію або розрахунки чи звіти, подання яких передбачено законом;

44.2.3) платником податків подано органу державної податкової служби уточнюючий розрахунок з відповідного податку за період, який перевірявся органом державної податкової служби;

44.2.4) виявлено невідповідність між даними, що містяться у податкових деклараціях (розрахунках чи звітах), поданих платником податків, подання яких передбачено законом, **якщо платник податків не надасть пояснення та їх документальні підтвердження на обов'язковий письмовий запит органу державної податкової служби протягом десяти робочих днів з дня отримання запиту**. Перелік можливих невідповідностей визначається центральним органом державної податкової служби;

44.2.5) платником податків подано в установленому порядку органу державної податкової служби заперечення до акта перевірки або скаргу на прийняте за її результатами податкове повідомлення – рішення, в яких вимагається повний або частковий перегляд результатів відповідної перевірки або скасування прийнятого за її результатами податкового повідомлення – рішення у разі коли платник податків у своїй скарзі посилається на обставини, що не були досліджені під час перевірки;

44.2.6) у разі виникнення потреби у перевірці відомостей, отриманих від особи, яка мала правові відносини з іншим платником податків і яким не надано пояснення та належно засвідчені копії документів на обов'язковий письмовий запит органу державної податкової служби протягом **десяти** робочих днів від дня отримання запиту;

здійсненої на підставі наданих ним копій документів;

44.2.7) розпочато процедуру реорганізації юридичної особи, припинення юридичної особи або підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця, порушено провадження у справі про визнання банкрутом платника податків або подано заяву про зняття з обліку платника податків;

44.2.8) платником податків подано декларацію, в якій заявлено до відшкодування з бюджету податок на додану вартість, за наявності підстав для перевірки, визначених у розділі V цього Кодексу;

44.2.9) щодо платника податку подано скаргу про ненадання таким платником податків податкової накладної покупцю або про порушення правил заповнення податкової накладної;

44.2.10) у разі коли платником податку на прибуток підприємств протягом двох послідовних базових звітних періодів у податковій звітності відображається від'ємне значення об'єкта оподаткування (збиток);

44.2.11) отримано запит підрозділу, що провадить оперативно-розшукову діяльність, або постанову органу дізнання, слідчого, прокурора чи суду про призначення перевірки;

44.2.12) отримано інформацію від уповноважених фінансових установ, правоохоронних органів та органів митної служби або платника податків про наявність порушення строку розрахунків у сфері зовнішньоекономічної діяльності;

44.2.13) отримано від платника податків повторно протягом календарного року повідомлення про втрату, пошкодження або дострокове знищення документів, пов'язаних з визначенням грошових зобов'язань (з урахуванням вимог статті 6 цього розділу);

44.2.14) органом державної податкової служби вищого рівня в порядку контролю за діями або бездіяльністю службових осіб органу державної податкової служби нижчого рівня здійснено перевірку документів обов'язкової звітності платника податків або матеріалів перевірки, проведеної контролюючим органом нижчого рівня, і виявлено невідповідність висновків акта перевірки вимогам законодавства або неповне з'ясування під час перевірки питань, що повинні бути з'ясовані під час перевірки для винесення об'єктивного висновку щодо дотримання платником податків вимог

44.2.7) розпочато процедуру реорганізації юридичної особи, припинення юридичної особи або підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця, порушено провадження у справі про визнання банкрутом платника податків або подано заяву про зняття з обліку платника податків;

44.2.8) платником податків подано декларацію, в якій заявлено до відшкодування з бюджету податок на додану вартість, за наявності підстав для перевірки, визначених у розділі V цього Кодексу;

44.2.9) щодо платника податку подано скаргу про ненадання таким платником податків податкової накладної покупцю або про порушення правил заповнення податкової накладної;

44.2.10) Виключається

44.2.11) отримано запит підрозділу, що провадить оперативно-розшукову діяльність, або постанову органу дізнання, слідчого, прокурора чи суду про призначення перевірки;

44.2.12) отримано інформацію від уповноважених фінансових установ, правоохоронних органів та органів митної служби або платника податків про наявність порушення строку розрахунків у сфері зовнішньоекономічної діяльності;

44.2.13) Виключається

44.2.14) органом державної податкової служби вищого рівня в порядку контролю за діями або бездіяльністю службових осіб органу державної податкової служби нижчого рівня здійснено перевірку документів обов'язкової звітності платника податків або матеріалів перевірки, проведеної контролюючим органом нижчого рівня, і виявлено невідповідність висновків акта перевірки вимогам законодавства або неповне з'ясування під час перевірки питань, що повинні бути з'ясовані під час перевірки для винесення об'єктивного висновку щодо дотримання платником податків вимог законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на органи державної

законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на органи державної податкової служби.

Рішення про проведення позапланової виїзної документальної перевірки в цьому випадку приймається органом державної податкової служби вищого рівня лише у тому разі, коли стосовно службових осіб органу державної податкової служби нижчого рівня, які проводили планову або позапланову виїзну документальну перевірку зазначеного платника податків, розпочато службове розслідування або порушено кримінальну справу;

44.2.15) у разі отримання інформації про ухилення від оподаткування виплаченої (нарахованої) найманим особам (без документального оформлення) заробітної плати, пасивних доходів, додаткових благ, інших виплат та відшкодувань, що підлягають оподаткуванню, у тому числі внаслідок неукладення платником податків трудових договорів з найманими особами згідно із Кодексом законів про працю України, а також провадження особою господарської діяльності без державної реєстрації.

44.2.16) в інших випадках, прямо визначених цим Кодексом.

Позапланова виїзна документальна перевірка з підстав, визначених у підпункті 44.2.8 пункту 44.2 цієї статті, проводиться виключно стосовно правомірності декларування заявленого до відшкодування з бюджету податку на додану вартість.

44.3. Обмеження у підставах проведення перевірок платників податків, визначені цим Кодексом, не поширюються на перевірки, що проводяться на звернення такого платника податків, або перевірки, що проводяться у межах порушеної кримінальної справи, відповідно до кримінально-процесуального законодавства, *та на перевірки платників податків – юридичних та фізичних осіб (податкових агентів), які порушують основні трудові права працівників, пов'язані з оплатою праці, мають заборгованість із*

податкової служби.

Рішення про проведення позапланової виїзної документальної перевірки в цьому випадку приймається органом державної податкової служби вищого рівня лише у тому разі, коли стосовно службових осіб органу державної податкової служби нижчого рівня, які проводили планову або позапланову виїзну документальну перевірку зазначеного платника податків, розпочато службове розслідування або порушено кримінальну справу;

44.2.15) Виключається

44.2.16) в інших випадках, прямо визначених цим Кодексом.

Позапланова виїзна документальна перевірка з підстав, визначених у підпункті 44.2.8 пункту 44.2 цієї статті, проводиться виключно стосовно правомірності декларування заявленого до відшкодування з бюджету податку на додану вартість.

Позаплановими перевітками вважаються також перевірки в межах повноважень податкових органів, визначених законами України "Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг", "Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів.

44.3. Обмеження у підставах проведення перевірок платників податків, визначені цим Кодексом, не поширюються на перевірки, що проводяться на звернення такого платника податків, або перевірки, що проводяться у межах порушеної кримінальної справи, відповідно до кримінально-процесуального законодавства.

<p><i>виплати заробітної плати найманим особам і на яких, згідно із законами України, покладено обов'язок утримувати та/або сплачувати податки та збори.</i></p> <p>44.4. Перевірки платників податків податковою міліцією проводяться у порядку, встановленому Законом України "Про оперативно-розшукову діяльність", Кримінально-процесуальним кодексом України, та іншими законами України.</p> <p>44.5. Рішення про проведення документальної виїзної позапланової перевірки приймається керівником органу державної податкової служби. Форма рішення визначається центральним органом державної податкової служби.</p> <p>44.6. Періодичність проведення документальних виїзних позапланових перевірок не обмежується.</p> <p>44.7. Порядок проведення документальних виїзних позапланових перевірок, оформлення та реалізації їх матеріалів встановлюється центральним контролюючим органом.</p>	<p>44.4. Перевірки платників податків податковою міліцією проводяться у порядку, встановленому Законом України "Про оперативно-розшукову діяльність", Кримінально-процесуальним кодексом України, та іншими законами України.</p> <p>44.5. Рішення про проведення документальної виїзної позапланової перевірки приймається керівником органу державної податкової служби. Форма рішення визначається центральним органом державної податкової служби.</p> <p>44.6. Періодичність проведення документальних виїзних позапланових перевірок не обмежується.</p> <p>44.7. Порядок проведення документальних виїзних позапланових перевірок, оформлення та реалізації їх матеріалів встановлюється центральним контролюючим органом.</p>
<p><i>Стаття 45. Контрольна виїзна перевірка</i></p> <p><i>45.1. Контрольна виїзна перевірка проводиться за місцем фактичного провадження платником податків (або особою, що незареєстрована платником податків) діяльності, розташування господарських або інших об'єктів права власності такого платника або особи із застосуванням форм і методів контролю, зазначених у пункті 40.1.3 пункту 40.1 статті 40 цього розділу.</i></p> <p><i>Контрольна виїзна перевірка здійснюється щодо дотримання порядку здійснення суб'єктами господарювання розрахункових операцій, ведення касових операцій, наявності ліцензій, патентів, свідоцтв та інших передбачених законодавством документів, виробництва та обігу підакцизних товарів, а також дотримання вимог іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, в т.ч. щодо здійснення господарської діяльності без державної реєстрації, приховування трудових відносин із найманою особою.</i></p> <p><i>Контрольна виїзна перевірка здійснюються без попередження платника податків (особи).</i></p> <p><i>45.2. Контрольні виїзні перевірки можуть бути як плановими,</i></p>	<p>Стаття 45. Виключається.</p>

так і позаплановими.

45.3. Контрольні виїзні планові перевірки проводяться відповідно до плану роботи контролюючого органу.

Контрольні виїзні планові перевірки щодо дотримання платником податків порядку виробництва та обігу підакцизних товарів, застосування реєстраторів розрахункових операцій, ведення готівкових розрахунків та касових операцій, наявності патентів, свідоцтв, ліцензій, а також іншого законодавства, можуть проводитися не частіше одного разу на місяць.

45.4. Контрольні виїзні позапланові перевірки не передбачаються у плані роботи контролюючого органу і можуть проводитися за наявності хоча б однієї з таких обставин:

45.4.1) за наслідками перевірок інших платників податків або аналізу податкової інформації, отриманої в установленому законодавством порядку, виявлено факти, які свідчать про можливі порушення платником податків законодавства щодо здійснення платниками податків розрахункових операцій, у тому числі контрольних розрахункових операцій, ведення касових операцій, наявності патентів, ліцензій, свідоцтв та інших документів, контроль за наявністю яких покладено на органи державної податкової служби, виробництва та обігу підакцизних товарів, а також дотримання іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на органи державної податкової служби;

45.4.2) письмового звернення покупця (споживача), оформленого відповідно до закону, про порушення платником податків установленого порядку проведення розрахункових операцій, касових операцій, патентування або ліцензування;

45.4.3) отримання від органів державної влади або органів місцевого самоврядування письмового повідомлення про порушення платником податків встановленого порядку розрахунків за готівку, ведення касових операцій, патентування та ліцензування;

45.4.4) неподання суб'єктом господарювання в установленій законом строк обов'язкової звітності про використання реєстраторів розрахункових операцій, розрахункових книжок та книг обліку розрахункових операцій, подання їх з нульовими показниками або з показниками, що не відповідають відомостям,

зазначеним в обов'язковій звітності;

45.4.5) отримання в установленому законодавством порядку інформації про зміну діяльності платників податків, провадження якої передбачає отримання відповідного патенту чи ліцензії;

45.4.6) отримання інформації про недотримання вимог законодавства в частині виробництва, обліку, зберігання та транспортування спирту, алкогольних напоїв та тютюнових виробів та цільового використання спирту платниками податків, в тому числі виробниками (постачальниками) або покупцями цієї продукції, незалежно від форм власності;

45.4.7) отримання інформації про ухилення від оподаткування виплаченої (нарахованої) найманим особам (без документального оформлення) заробітної плати, пасивних доходів, додаткових благ, інших виплат та відшкодувань, що підлягають оподаткуванню, у тому числі внаслідок неукладення платником податків трудових договорів з найманими особами згідно із Кодексом законів про працю України, а також провадження особою господарської діяльності без державної реєстрації.

45.4.8) платником податків подано в установленому порядку заперечення до акта контрольної виїзної планової чи позапланової перевірки або скаргу на прийняте за результатами перевірки податкове повідомлення – рішення, в яких вимагається повний або частковий перегляд результатів відповідної перевірки або скасування прийнятого за її результатами податкового повідомлення – рішення у разі, якщо платник податків у своїй скарзі посилається на обставини, що не були досліджені під час перевірки;

45.4.9) за результатами попередньої контрольної виїзної планової чи позапланової перевірки встановлено порушення законодавства з питань здійснення розрахункових операцій, у тому числі контрольних розрахункових операцій, ведення касових операцій, наявності патентів, ліцензій, свідоцтв та інших документів, контроль за наявністю яких покладено на органи державної податкової служби, виробництва та обігу підакцизних товарів, а також дотримання іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на органи державної податкової служби.

Контрольні виїзні позапланові перевірки, зазначені в цій

<p><i>статті, здійснюються за наявності підстав, викладених у пункті 45.4 цієї статті, за рішеннями керівників органів державної податкової служби, які оформлюються наказами. Періодичність проведення таких перевірок не обмежується.</i></p> <p><i>45.5. Порядок проведення контрольних виїзних перевірок, у тому числі шляхом проведення контрольних розрахункових операцій (контрольних закупок), хронометражу здійснених фінансово-господарських операцій, спостереження щодо ведення касових, розрахункових та інших господарських операцій та процесів, наявності патентів, свідоцтв та інших передбачених законодавством документів, виробництва та обігу підакцизних товарів, дотримання вимог податкового та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, а також оформлення та реалізації їх матеріалів встановлюється центральним контролюючим органом.</i></p>	
<p>Стаття 46. Умови та порядок допуску посадових осіб органів державної податкової служби до проведення виїзних перевірок, порядок і строки їх проведення</p> <p>46.3. Під час проведення перевірок посадові (службові) особи органів державної служби повинні діяти у межах прав і повноважень, визначених цим Кодексом.</p> <p>Керівники і відповідні посадові особи юридичних осіб та <i>фізичні особи</i> під час перевірки, що проводиться органами державної податкової служби, зобов'язані давати пояснення з питань оподаткування у випадках, передбачених законами, виконувати вимоги органів державної податкової служби щодо усунення виявлених порушень законів про оподаткування і підписати акт про проведення перевірки.</p> <p>46.4. Тривалість перевірок, визначених у статті 43 цього розділу, не повинна перевищувати 30 робочих днів, а щодо суб'єктів малого підприємництва – 20 робочих днів.</p> <p>Продовження строків проведення перевірок, визначених у статті 43 цього розділу, можливе за рішенням керівника органу державної податкової служби не більш як на 15 робочих днів, щодо суб'єктів малого підприємництва – не більш як на 10 робочих днів.</p>	<p>Стаття 46. Умови та порядок допуску посадових осіб органів державної податкової служби до проведення виїзних перевірок, порядок і строки їх проведення</p> <p>46.3. Під час проведення перевірок посадові (службові) особи органів державної служби повинні діяти у межах прав і повноважень, визначених цим Кодексом.</p> <p>Керівники і відповідні посадові особи юридичних осіб та фізичні особи – платники податків під час перевірки, що проводиться органами державної податкової служби, зобов'язані давати пояснення з питань оподаткування у випадках, передбачених законами, виконувати вимоги органів державної податкової служби щодо усунення виявлених порушень законів про оподаткування і підписати акт про проведення перевірки.</p> <p>46.4. Тривалість перевірок, визначених у статті 43 цього розділу, не повинна перевищувати 20 робочих днів, а щодо суб'єктів малого підприємництва – 10 робочих днів.</p> <p>Продовження строків проведення перевірок, визначених у статті 43 цього розділу, можливе за рішенням керівника органу державної податкової служби не більш як на 10 робочих днів, щодо суб'єктів малого підприємництва – не більш як на 5 робочих днів.</p>

46.5. Тривалість перевірок, визначених у статті 44 цього розділу (крім перевірок, що проводяться за наявності обставин, визначених у підпункті 44.2.8 пункту 44.2 статті 44 цього розділу, тривалість яких встановлена у статті 21 розділу V цього Кодексу), не повинна перевищувати 15 робочих днів, а щодо суб'єктів малого підприємництва – 10 робочих днів.

Продовження строків проведення перевірок, визначених у статті 44 цього розділу у тому числі щодо суб'єктів малого підприємництва, можливе за рішенням керівника органу державної податкової служби не більш як на 10 робочих днів.

46.6. Проведення документальної виїзної планової та позапланової перевірки може бути зупинено за рішенням керівника податкового органу, яке оформляється наказом, з подальшим поновленням її проведення на невикористаний строк.

Зупинення документальної виїзної планової та позапланової перевірки перериває перебіг строку проведення перевірки.

При цьому перевірка може бути зупинена на загальний строк, що не перевищує 30 робочих днів, а у випадку необхідності проведення експертизи, отримання інформації від іноземних державних органів щодо діяльності платника податків, завершення розгляду судом позовів з питань, що пов'язані з предметом перевірки, перевірка може бути зупинена на строк, необхідний для завершення цих процедур.

Порядок зупинення документальних виїзних планових та позапланових перевірок встановлюється Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу державної податкової служби України.

46.7. Тривалість перевірок, визначених статтею 45 цього розділу, не повинна перевищувати 10 діб.

Продовження строку таких перевірок здійснюється за рішенням керівника органу державної податкової служби не більш як на 5 днів.

Підставами для продовження строку перевірки є:

46.7.1) заява суб'єкта господарювання (у разі необхідності подання ним документів, які стосуються питань перевірки);

46.7.2) змінний режим роботи або підсумований облік робочого часу суб'єкта господарювання та/або його господарських об'єктів.

46.5. Тривалість перевірок, визначених у статті 44 цього розділу (крім перевірок, що проводяться за наявності обставин, визначених у підпункті 44.2.8 пункту 44.2 статті 44 цього розділу, тривалість яких встановлена у статті 21 розділу V цього Кодексу), не повинна перевищувати 10 робочих днів, а щодо суб'єктів малого підприємництва – 5 робочих днів.

Продовження строків проведення перевірок, визначених у статті 44 цього розділу, можливе за рішенням керівника органу державної податкової служби не більш як на 5 робочих днів, **щодо суб'єктів малого підприємництва – не більш як на 2 робочих дні.**

46.6. Виключається

46.7. Виключається

<p><i>Стаття 47. Опитування фізичних осіб</i></p> <p><i>47.1. Посадові (службові) особи органів державної податкової служби мають право опитувати фізичних осіб, у тому числі суб'єктів підприємницької діяльності та посадових (службових) осіб, під час здійснення контролю за правильністю нарахування, повнотою і своєчасністю сплати податків, зборів та штрафних фінансових санкцій, що застосовуються органами державної податкової служби за правопорушення вимог податкового та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на органи державної податкової служби.</i></p> <p><i>47.2. Фізичні особи можуть бути запрошені для опитування або надання документів (їх копій) у випадках, передбачених цим Кодексом до службових приміщень контролюючих органів.</i></p> <p><i>Форма повідомлень та порядок запрошення фізичних осіб до посадових осіб контролюючих органів встановлюються Кабінетом Міністрів України з дотриманням вимог цього Кодексу.</i></p> <p><i>Час, протягом якого фізичні особи можуть бути запрошені для опитування або надання документів (або їх копій) до службових приміщень органів державної податкової служби, не може виходити за межі офіційно встановленого робочого дня таких органів.</i></p>	<p>Стаття 47. Виключається</p>
<p><i>Стаття 48. Обстеження територій, приміщень та іншого майна, що використовуються для провадження господарської діяльності, та/або є об'єктами оподаткування або використовуються для отримання доходів (прибутку) чи пов'язані з іншими об'єктами оподаткування та/або можуть бути джерелом погашення податкового боргу</i></p> <p><i>48.1. Посадові (службові) особи органу державної податкової служби під час перевірок мають право проводити обстеження територій, на яких провадиться діяльність, приміщень та іншого майна, що використовуються для її провадження, які є об'єктами оподаткування або використовуються для отримання доходів (прибутку) чи пов'язані з іншими об'єктами оподаткування, та/або які можуть бути джерелом погашення податкового боргу.</i></p>	<p>Стаття 48. Виключається</p>

<p><i>Метою проведення таких обстежень є отримання інформації, необхідної для визначення та/ або підтвердження сум грошових зобов'язань платників податків, фактів порушення податкового та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на органи державної податкової служби, а також виявлення майна платника податків, яке може бути джерелом погашення податкового боргу.</i></p> <p><i>48.2. Результати проведеного обстеження оформляються у формі акта, який підписується посадовими (службовими) особами органу державної податкової служби та платниками податків (представниками платника податків).</i></p> <p><i>48.3. Обстежень будівель (житлових приміщень) та територій, які належать фізичним особам і є об'єктами оподаткування або використовуються для отримання доходів (прибутку) чи пов'язані з іншими об'єктами оподаткування, проводиться лише у випадках та у порядку, передбачених законом.</i></p> <p><i>48.4. Якщо платник податків перешкоджає входу посадових (службових) осіб органів державної податкової служби на територію або у приміщення, зазначені у пункті 48.1 цієї статті, про це складається акт, який підписується посадовою (службовою) особою органу державної податкової служби, що проводить обстеження, та платником податків.</i></p> <p><i>У разі відмови платника податків від підписання акта, у ньому робиться відповідна відмітка.</i></p> <p><i>48.5. За неправомірне перешкодження входу посадових (службових) осіб органів державної податкової служби, які проводять обстеження, на територію або у приміщення, зазначені в пункті 48.1 цієї статті, платник податків несе відповідальність, встановлену цим Кодексом.</i></p> <p><i>48.6. Порядок проведення обстежень встановлюється Кабінетом Міністрів України з дотриманням вимог цього Кодексу.</i></p>	
<p>Стаття 51. Оформлення результатів перевірок</p> <p><i>51.5. Акт або довідка про результати контрольних виїзних перевірок, визначених статтею 45 цього розділу, складається у двох примірниках, підписується посадовими особами органів державної</i></p>	<p>Стаття 51. Оформлення результатів перевірок</p> <p>51.5. Виключається</p>

податкової служби, які проводили перевірку, реєструється не пізніше наступного дня після закінчення перевірки. Акт або довідка про результати зазначених перевірок підписуються особою, яка здійснювала розрахункові операції, платником податків та/або його законними представниками.

Підписання акта таких перевірок особою, яка здійснювала розрахункові операції, платником податків та/або його уповноваженими представниками та посадовими особами органу державної податкової служби, які проводили перевірку, здійснюється за місцем проведення перевірки або у приміщенні органу державної податкової служби.

У разі відмови платника податків, його законних представників або особи, яка здійснювала розрахункові операції, від підписання акта або довідки, посадовими особами органу державної податкової служби складається акт, що засвідчує факт такої відмови. Один примірник акта або довідки про результати перевірки не пізніше наступного робочого дня після його складення реєструється в журналі реєстрації актів податкового органу і не пізніше наступного дня після його реєстрації вручається або надсилається платнику податків, його законному представнику або особі, яка здійснювала розрахункові операції.

У разі відмови платника податків або його законних представників від отримання примірника акта або довідки перевірки чи неможливості його вручення платнику податків або його законним представникам або особі, яка здійснювала розрахункові операції з будь-яких причин, такий акт або довідка надсилається платнику податків у порядку, визначеному статтею 23 цього розділу для надсилання (вручення) податкових повідомлень – рішень. У зазначених в цьому абзаці випадках органом державної податкової служби складається відповідний акт або робиться позначка в акті або довідці про результати перевірки.

Стаття 52. Застосування непрямих методів під час здійснення податкового контролю

...
52.13. Строки давності під час визначення доходів та/або об'єктів оподаткування та/або бази оподаткування за непрямыми

Стаття 52. Застосування непрямих методів під час здійснення податкового контролю

...
52.13. Строки давності під час визначення доходів та/або об'єктів оподаткування та/або бази оподаткування за непрямыми методами

<p>методами застосовуються відповідно до статті 68 цього розділу. Для фізичних осіб, що не мають статусу суб'єкта підприємницької діяльності, початком відліку строку давності є дата проведення загального декларування громадянами України своїх доходів та майнового стану.</p> <p>52.14. За результатами застосування непрямих методів складається висновок, що додається до акта перевірки платника податків і є його невід'ємною частиною.</p>	<p>застосовуються відповідно до статті 68 цього розділу. Для фізичних осіб, що не мають статусу суб'єкта підприємницької діяльності, початком відліку строку давності є дата проведення загального декларування громадянами України своїх доходів та майнового стану.</p> <p>52.14. За результатами застосування непрямих методів складається висновок, що додається до акта перевірки платника податків і є його невід'ємною частиною.</p> <p>52.15. Рішення про сплату податкових зобов'язань приймається у судовому порядку за поданням керівника (його заступника) відповідного податкового органу.</p>
<p>Стаття 53. Джерела сплати грошових зобов'язань або погашення податкового боргу платника податків</p> <p>53.1. Джерелами самостійної сплати грошових зобов'язань або погашення податкового боргу платника податків є будь-які власні кошти, у тому числі ті, що отримані від продажу товарів (робіт, послуг), майна, випуску цінних паперів, зокрема корпоративних прав, отримані як позика (кредит), та з інших джерел з урахуванням особливостей, визначених цією статтею, а також суми надміру сплачених платежів до відповідних бюджетів.</p> <p>Сплата грошових зобов'язань або погашення податкового боргу платника податків з відповідного платежу може бути здійснена також за рахунок надміру сплачених сум такого платежу (без заяви платника) або за рахунок помилково та/або надміру сплачених сум з інших платежів (на підставі відповідної заяви платника), до відповідних бюджетів.</p> <p>53.2. <i>За рішенням платника податків оплата його грошових зобов'язань або погашення податкового боргу можуть бути здійснені шляхом заліку непогашених зустрічних грошових зобов'язань відповідного бюджету перед таким платником податків, що виникли відповідно до норм податкового або бюджетного законодавства чи цивільних правочинів, строк погашення яких настав до моменту виникнення грошових зобов'язань платника податків. Порядок проведення заліку визначається</i></p>	<p>Стаття 53. Джерела сплати грошових зобов'язань або погашення податкового боргу платника податків</p> <p>53.1. Джерелами самостійної сплати грошових зобов'язань або погашення податкового боргу платника податків є будь-які власні кошти, у тому числі ті, що отримані від продажу товарів (робіт, послуг), майна, випуску цінних паперів, зокрема корпоративних прав, отримані як позика (кредит), та з інших джерел з урахуванням особливостей, визначених цією статтею, а також суми надміру сплачених платежів до відповідних бюджетів.</p> <p>Сплата грошових зобов'язань або погашення податкового боргу платника податків з відповідного платежу може бути здійснена також за рахунок надміру сплачених сум такого платежу (без заяви платника) або за рахунок помилково та/або надміру сплачених сум з інших платежів (на підставі відповідної заяви платника), до відповідних бюджетів.</p> <p>53.2. Виключається</p>

<p><i>спільним рішенням Міністерства фінансів України та центральних контролюючих органів.</i></p> <p>53.3. Джерелами погашення податкового боргу платника податків за рішенням органу стягнення є будь-яке майно такого платника податків з урахуванням обмежень, визначених цим Кодексом, а також іншими законодавчими актами.</p>	<p>53.3. Джерелами погашення податкового боргу платника податків за рішенням органу стягнення є будь-яке майно такого платника податків з урахуванням обмежень, визначених цим Кодексом, а також іншими законодавчими актами.</p>
<p>Стаття 60. Адміністративний арешт майна</p> <p>60.15. Функції виконавця рішення про арешт майна платника податків покладаються на податкового керуючого або іншого працівника органу державної податкової служби, призначеного його керівником (заступником). Виконавець рішення про арешт:</p> <p>60.15.1) надсилає рішення про арешт майна відповідно до пункту 61.6 цієї статті;</p> <p>60.15.2) організовує опис майна платника податків;</p> <p>60.15.3) <i>організовує вилучення оригіналів первинних фінансово-господарських та бухгалтерських документів, складає їх опис, що скріплюється підписами посадової особи органу державної податкової служби та платника податків. Платник податків має право зробити копії таких документів;</i></p> <p>60.15.4) <i>організовує вилучення майна платника податків у разі застосування повного адміністративного арешту.</i></p>	<p>Стаття 60. Адміністративний арешт майна</p> <p>60.15. Функції виконавця рішення про арешт майна платника податків покладаються на податкового керуючого або іншого працівника органу державної податкової служби, призначеного його керівником (заступником). Виконавець рішення про арешт:</p> <p>60.15.1) надсилає рішення про арешт майна відповідно до пункту 61.6 цієї статті;</p> <p>60.15.2) організовує опис майна платника податків;</p> <p>60.15.3) Виключається</p> <p>60.15.4) Виключається</p>
<p>Стаття 61. Продаж майна, що перебуває у податковій заставі</p> <p>61.3. Стягнення коштів здійснюється за рішенням керівника (заступника керівника) органу державної податкової служби шляхом надіслання банку (банкам), обслуговуючому платника податків, платіжної вимоги на суму податкового боргу або його частини.</p> <p>Продаж майна здійснюється на підставі рішення органу державної податкової служби, підписаного його керівником та скріпленого гербовою печаткою органу державної податкової служби. Перелік відомостей, які зазначаються у такому рішенні, встановлюється центральним органом державної податкової служби.</p>	<p>Стаття 61. Продаж майна, що перебуває у податковій заставі</p> <p>61.3. Стягнення коштів платника податків здійснюється на підставі рішення суду.</p> <p>Продаж майна здійснюється на підставі рішення органу державної податкової служби, підписаного його керівником та скріпленого гербовою печаткою органу державної податкової служби. Перелік відомостей, які зазначаються у такому рішенні, встановлюється центральним органом державної податкової служби.</p>

<p>61.4. Платіжні вимоги щодо перерахування податкового боргу до відповідного бюджету і (або) державних цільових фондів підлягають виконанню банками у межах сум, які є на рахунках платника податків на день отримання зазначених доручень.</p> <p>61.5. Банки зобов'язані у разі наявності коштів на рахунках платника податків виконати платіжні вимоги органів державної податкової служби не пізніше одного операційного дня після отримання такої платіжної вимоги.</p> <p>61.6. Списання коштів у рахунок погашення податкового боргу може здійснюватися з рахунків платника податків у національній та/або іноземній валюті, якщо інше не передбачено законами України.</p> <p>Списання коштів у рахунок погашення податкового боргу з валютних рахунків платника податків здійснюється в сумі, еквівалентній сумі платежу в національній валюті України. При цьому сума платежу в іноземній валюті визначається виходячи із встановленого валютного курсу на дату оплати платіжної вимоги.</p> <p>У разі недостатності коштів для виконання рішення органу державної податкової служби про стягнення коштів таке рішення виконується в сумі, наявній на рахунку такого платника.</p> <p>Рішення (платіжна вимога), зазначене у пунктах 61.4 – 61.6 статті 61 цього розділу, є обов'язковим до виконання установами банків.</p> <p>61.7. У разі недостатності або відсутності коштів на рахунках платника податків у банках, що здійснюють розрахунково-касове обслуговування платника податків, орган державної податкової служби має право здійснити стягнення коштів у рахунок погашення податкового боргу за рахунок готівки, що належить такому платнику податків (незалежно від місця її зберігання). Стягнення готівкових коштів здійснюється у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.</p>	<p>61.4. Виключається</p> <p>61.5. Виключається</p> <p>61.6. Списання коштів у рахунок погашення податкового боргу може здійснюватися з рахунків платника податків у національній та/або іноземній валюті, якщо інше не передбачено законами України.</p> <p>Списання коштів у рахунок погашення податкового боргу з валютних рахунків платника податків здійснюється в сумі, еквівалентній сумі платежу в національній валюті України. При цьому сума платежу в іноземній валюті визначається виходячи із встановленого валютного курсу на дату оплати платіжної вимоги.</p> <p>У разі недостатності коштів для виконання рішення суду про стягнення коштів таке рішення виконується в сумі, наявній на рахунку такого платника.</p> <p>Виключається .</p> <p>61.7. У разі недостатності або відсутності коштів на рахунках платника податків у банках, що здійснюють розрахунково-касове обслуговування платника податків, орган державної податкової служби має право здійснити стягнення коштів у рахунок погашення податкового боргу за рахунок готівки, що належить такому платнику податків. Стягнення готівкових коштів здійснюється у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>Стаття 85. Порушення строку та порядку подання інформації про відкриття або закриття банківських рахунків</p> <p>85.1. Неподання банками та іншими фінансовими установами відповідним органам державної податкової служби в установлений</p>	<p>Стаття 85. Порушення строку та порядку подання інформації про відкриття або закриття банківських рахунків</p> <p>85.1. Неподання банками та іншими фінансовими установами відповідним органам державної податкової служби в установлений</p>

<p>цим Кодексом строк повідомлення про відкриття або закриття рахунків платників податків, – тягне за собою накладення штрафу у розмірі 340 гривень за кожний випадок неподання або затримки.</p> <p>85.2. Здійснення видаткових операцій за рахунком платника податків до отримання повідомлення відповідного органу державної податкової служби про взяття рахунка на облік в органах державної податкової служби, – тягне за собою накладення штрафу на банк в розмірі 10 відсотків суми усіх операцій за весь період до отримання такого повідомлення, здійснених з використанням таких рахунків (крім операцій з перерахування коштів до бюджетів або державних цільових фондів), але не менш як 850 гривень.</p> <p>85.3. <i>Неповідомлення платниками податків в установленій цим Кодексом строк про відкриття або закриття рахунків у банках або інших фінансових установах, –</i> <i>тягне за собою накладення штрафу у розмірі 340 гривень.</i></p> <p>85.4. <i>Неповідомлення фізичними особами, що провадять незалежну професійну діяльність, про свій статус банку або іншої фінансовій установі при відкритті рахунка –</i> тягне за собою накладення штрафу на таку фізичну особу в розмірі 340 гривень за кожний випадок неповідомлення.</p>	<p>цим Кодексом строк повідомлення про відкриття або закриття рахунків платників податків, – тягне за собою накладення штрафу у розмірі 340 гривень за кожний випадок неподання або затримки.</p> <p>85.2. Здійснення видаткових операцій за рахунком платника податків до отримання повідомлення відповідного органу державної податкової служби про взяття рахунка на облік в органах державної податкової служби, – тягне за собою накладення штрафу на банк або іншу фінансову установу в розмірі 10 відсотків суми усіх операцій за весь період до отримання такого повідомлення, здійснених з використанням таких рахунків (крім операцій з перерахування коштів до бюджетів або державних цільових фондів), але не менш як 850 гривень.</p> <p>85.3. Виключається</p> <p>85.4. Неповідомлення фізичними особами – підприємцями та особами, що провадять незалежну професійну діяльність, про свій статус банку або іншої фінансовій установі при відкритті рахунка – тягне за собою накладення штрафу на таку фізичну особу в розмірі 340 гривень за кожний випадок неповідомлення.</p>
<p>Стаття 100. Пеня</p> <p>...</p> <p>100.3. Нарахування пені закінчується:</p> <p>100.3.1) у день зарахування коштів на відповідний рахунок Державного казначейства України та/ або в інших випадках погашення податкового боргу та/або грошових зобов'язань;</p> <p>100.3.2) у день проведення взаєморозрахунків непогашених зустрічних грошових зобов'язань відповідного бюджету перед таким платником податків;</p> <p>100.3.3) у день запровадження мораторію на задоволення вимог кредиторів (при винесенні відповідної ухвали суду у справі про банкрутство);</p>	<p>Стаття 100. Пеня</p> <p>...</p> <p>100.3. Нарахування пені закінчується:</p> <p>100.3.1) у день зарахування коштів на відповідний рахунок Державного казначейства України та/ або в інших випадках погашення податкового боргу та/або грошових зобов'язань;</p> <p>100.3.2) у день проведення взаєморозрахунків непогашених зустрічних грошових зобов'язань відповідного бюджету перед таким платником податків;</p> <p>100.3.3) у день запровадження мораторію на задоволення вимог кредиторів (при винесенні відповідної ухвали суду у справі про банкрутство або прийнятті відповідного рішення Національним банком України);</p>

<p>100.3.4) при прийнятті рішення щодо скасування або списання суми податкового боргу (його частини). У разі часткового погашення податкового боргу сума такої частки визначається з урахуванням пені, нарахованої на таку частку.</p>	<p>100.3.4) при прийнятті рішення щодо скасування або списання суми податкового боргу (його частини). У разі часткового погашення податкового боргу сума такої частки визначається з урахуванням пені, нарахованої на таку частку.</p>
<p>Розділ III "Податок на прибуток підприємств"</p>	
<p>Стаття 6. Порядок визнання доходів ... 6.13. Датою отримання доходів від <i>продажу/придбання іноземної валюти</i> є дата переходу права власності на іноземну валюту. ...</p>	<p>Стаття 6. Порядок визнання доходів ... 6.13. Датою отримання доходів від купівлі/продажу іноземної валюти є дата переходу права власності на іноземну валюту. ...</p>
<p>Стаття 20. Ставки податку</p> <p>20.1) Основна ставка податку становить 20 відсотків (з 01.01.2011 р. застосовується ставка – 20 відсотків; з 01.01.2012 р. застосовується ставка – 19 відсотків; з 01.01.2013 р. застосовується ставка - 18 відсотків; з 01.01.2014 р. <i>по 31.12.2014 р</i> застосовується ставка – 17 відсотків). Додаткова ставка: до 2 відсотків (встановлюється, Верховною Радою Автономної республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими радами); до 3 відсотків (встановлюється районними, міськими радами (міст обласного значення); 20.2) за ставкою 0 відсотків доходу від страхової діяльності юридичних осіб у випадках, встановлених пунктом 25.1 статті 25 цього розділу; 20.3) за ставками 0, 4, 6, 12, 15 і 20 відсотків доходів нерезидентів та прирівняних до них осіб із джерелом їх походження з України у випадках, встановлених статтею 31 цього розділу.</p>	<p>Стаття 20. Ставки податку</p> <p>20.1) Основна ставка податку становить 20 відсотків (з 01.01.2011 р. застосовується ставка – 20 відсотків; з 01.01.2012 р. застосовується ставка – 19 відсотків; з 01.01.2013 р. застосовується ставка - 18 відсотків; з 01.01.2014 р. застосовується ставка – 17 відсотків).</p> <p>Додаткова ставка: до 2 відсотків (встановлюється, Верховною Радою Автономної республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими радами); до 3 відсотків (встановлюється районними, міськими радами (міст обласного значення); 20.2) за ставкою 0 відсотків доходу від страхової діяльності юридичних осіб у випадках, встановлених пунктом 25.1 статті 25 цього розділу; 20.3) за ставками 0, 4, 6, 12, 15 і 20 відсотків доходів нерезидентів та прирівняних до них осіб із джерелом їх походження з України у випадках, встановлених статтею 31 цього розділу.</p>
<p>Стаття 24. Порядок надання інвестиційно-інноваційного податкового кредиту</p>	<p>Стаття 24. Порядок надання інвестиційно-інноваційного податкового кредиту</p>

<p>24.3. <i>Витрати, здійснені платником податку відповідно до інвестиційних проектів, схвалених Комісією з організації діяльності технологічних парків та інноваційних структур інших типів при Кабінеті Міністрів України, на будівництво (створення) або поліпшення капітальних активів, які після закінчення будівництва передані у державну власність чи власність територіальних громад (без подальшої приватизації), враховуються у зменшення податкових зобов'язань такого платника податку в обсязі, що дорівнює сумі таких витрат та не перевищує 80 відсотків суми податкового зобов'язання, нарахованого за результатами звітних (податкових) періодів, наступних за періодом, в якому здійснено таку передачу. Зазначені витрати здійснюються інвестором відповідно до процедур державної закупівлі, встановлених законом. Такі об'єкти інвестування призначаються для задоволення загальнодержавних потреб або потреб територіальної громади.</i></p> <p><i>Підтвердження факту передачі закінчених будівництвом об'єктів у державну власність чи власність територіальних громад (без подальшої приватизації) платниками, які реалізують зазначені інвестиційні проекти, за поданням обласних державних адміністрацій чи Ради міністрів Автономної Республіки Крим надає Комісія з організації діяльності технологічних парків та інноваційних структур інших типів при Кабінеті Міністрів України.</i></p> <p><i>Вартість будівництва визначається платником податку – інвестором за правилами, встановленими цим розділом для визначення витрат. При цьому з метою оподаткування дохід та витрати в результаті передання капітальних активів у державну власність чи власність територіальних громад (без подальшої приватизації) згідно із цим пунктом не визнаються.</i></p> <p><i>Порядок обліку таких інвестицій платником податку та їх зарахування у зменшення податку встановлюється Кабінетом Міністрів України.</i></p>	<p>24.3. Виключається</p>
<p>Стаття 30. Безнадійна та сумнівна заборгованість</p> <p>...</p> <p>30.2. Особливості формування резервів банками та небанківськими фінансовими установами.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 30. Безнадійна та сумнівна заборгованість</p> <p>...</p> <p>30.2. Особливості формування резервів банками та небанківськими фінансовими установами.</p> <p>...</p>

<p>30.2.2. Розмір страхового резерву, що створюється за рахунок збільшення витрат фінансової установи, не може перевищувати:</p> <p>для <i>комерційних</i> банків – 20 відсотків (на період з 1 січня 2011 року до 1 січня 2012 року – 30 відсотків) суми фактичної заборгованості за всіма видами операцій, зазначених у підпункті 30.2.1, а саме суми непогашеної основної суми боргу та нарахованих процентів, на останній робочий день звітного податкового періоду;</p> <p>для небанківських фінансових установ – розміру, що встановлюється відповідними законами про відповідну небанківську фінансову установу, але не більше 10 відсотків суми боргових вимог, а саме – сукупних зобов'язань дебіторів такої небанківської фінансової установи на останній робочий день звітного податкового періоду. До суми зазначеної заборгованості не включаються зобов'язання дебіторів, які виникають під час здійснення операцій, що не включаються до основної діяльності фінансових установ. Під терміном "основна діяльність" слід розуміти операції, визначені відповідними статтями законів про небанківські фінансові установи.</p> <p>...</p>	<p>30.2.2. Розмір страхового резерву, що створюється за рахунок збільшення витрат фінансової установи, не може перевищувати:</p> <p>для банків – 20 відсотків (на період з 1 січня 2011 року до 1 січня 2012 року – 30 відсотків) суми фактичної заборгованості за всіма видами операцій, зазначених у підпункті 30.2.1, а саме суми непогашеної основної суми боргу та нарахованих процентів, на останній робочий день звітного податкового періоду;</p> <p>для небанківських фінансових установ – розміру, що встановлюється відповідними законами про відповідну небанківську фінансову установу, але не більше 10 відсотків суми боргових вимог, а саме – сукупних зобов'язань дебіторів такої небанківської фінансової установи на останній робочий день звітного податкового періоду. До суми зазначеної заборгованості не включаються зобов'язання дебіторів, які виникають під час здійснення операцій, що не включаються до основної діяльності фінансових установ. Під терміном "основна діяльність" слід розуміти операції, визначені відповідними статтями законів про небанківські фінансові установи.</p> <p>...</p>
<p>Розділ IV "Податок на доходи фізичних осіб"</p>	
<p>Стаття 4. База оподаткування</p> <p>...</p> <p>4.2. До загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку включаються:</p> <p><i>4.2.19) сума витрат фізичної особи, визначена за процедурою, встановленою пунктом 52.10 статті 52 розділу II цього Кодексу для нарахування податкових зобов'язань за непрямыми методами, що перевищує суму задекларованих доходів;</i></p>	<p>Стаття 4. База оподаткування</p> <p>...</p> <p>4.2. До загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку включаються:</p> <p>4.2.19) Виключається</p>
<p>Розділ V "Податок на додану вартість"</p>	
<p>Стаття 5. Порядок реєстрації платників податку</p> <p>...</p> <p>5.10. Орган державної податкової служби має право відмовити в реєстрації як платника податку особі, яка добровільно подала</p>	<p>Стаття 5. Порядок реєстрації платників податку</p> <p>...</p> <p>5.10. Орган державної податкової служби має право відмовити в реєстрації як платника податку особі, яка добровільно подала</p>

<p>реєстраційну заяву, якщо <i>за результатами проведення дореєстраційного візиту (перевірки наявності ліцензій, розташування особи за її зареєстрованим місцезнаходженням (місцем проживання) або за даними органів державної податкової служби встановлена хоча б одна з таких обставин:</i></p> <p>5.10.1) відсутність у особи ліцензій на провадження видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню відповідно до закону;</p> <p>5.10.2) відсутність особи за її зареєстрованим місцезнаходженням (місцем проживання);</p> <p>5.10.3) звільнення особи від сплати податку за рішенням суду.</p> <p>...</p>	<p>реєстраційну заяву, якщо за результатами перевірки наявності ліцензій, розташування особи за її зареєстрованим місцезнаходженням (місцем проживання) або за даними органів державної податкової служби встановлена хоча б одна з таких обставин:</p> <p>5.10.1) відсутність у особи ліцензій на провадження видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню відповідно до закону;</p> <p>5.10.2) відсутність особи за її зареєстрованим місцезнаходженням (місцем проживання);</p> <p>5.10.3) звільнення особи від сплати податку за рішенням суду.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 9. Дата виникнення податкових зобов'язань</p> <p>9.7. Датою виникнення податкових зобов'язань у разі постачання товарів/послуг з оплатою за рахунок бюджетних коштів є дата <i>надходження таких коштів на банківський рахунок</i> платника податку або дата отримання відповідної компенсації у будь-якій іншій формі, включаючи зменшення заборгованості такого платника податку за його зобов'язаннями перед бюджетом.</p> <p>9.10. У разі коли платники податку, які постачають теплову енергію, газ природний (крім скрапленого), надають послуги з водопостачання, водовідведення чи послуги, вартість яких включається до складу квартирної плати чи плати за утримання житла, фізичним особам, бюджетним установам, не зареєстрованим як платники податку, а також житлово-експлуатаційним конторам, квартирно-експлуатаційним частинам, товариствам співвласників житла, іншим подібним платникам податку, які здійснюють збір коштів від зазначених покупців з метою подальшого їх перерахування продавцям таких товарів (надавачам послуг) у рахунок компенсації їх вартості (далі – ЖЕКи), датою виникнення податкових зобов'язань є дата <i>надходження коштів на банківський рахунок</i> платника податку, а датою виникнення права на податковий кредит є дата списання коштів з банківського рахунку в оплату придбаних товарів (послуг).</p> <p>Зазначене правило визначення дати виникнення податкових</p>	<p>Стаття 9. Дата виникнення податкових зобов'язань</p> <p>9.7. Датою виникнення податкових зобов'язань у разі постачання товарів/послуг з оплатою за рахунок бюджетних коштів є дата зарахування таких коштів на банківський рахунок платника податку або дата отримання відповідної компенсації у будь-якій іншій формі, включаючи зменшення заборгованості такого платника податку за його зобов'язаннями перед бюджетом.</p> <p>9.10. У разі коли платники податку, які постачають теплову енергію, газ природний (крім скрапленого), надають послуги з водопостачання, водовідведення чи послуги, вартість яких включається до складу квартирної плати чи плати за утримання житла, фізичним особам, бюджетним установам, не зареєстрованим як платники податку, а також житлово-експлуатаційним конторам, квартирно-експлуатаційним частинам, товариствам співвласників житла, іншим подібним платникам податку, які здійснюють збір коштів від зазначених покупців з метою подальшого їх перерахування продавцям таких товарів (надавачам послуг) у рахунок компенсації їх вартості (далі – ЖЕКи), датою виникнення податкових зобов'язань є дата зарахування коштів на банківський рахунок платника податку, а датою виникнення права на податковий кредит є дата списання коштів з банківського рахунку в оплату придбаних товарів (послуг).</p> <p>Зазначене правило визначення дати виникнення податкових зобов'язань поширюється також на операції з постачання зазначених</p>

<p>зобов'язань поширюється також на операції з постачання зазначених товарів/послуг для ЖЕКів та бюджетних установ, що отримують такі товари (послуги), якщо вони зареєстровані як платники податку.</p> <p>Для цілей цього пункту послугами, вартість яких включається до складу квартирної плати чи плати за утримання житла, вважаються послуги з технічного обслуговування ліфтів та диспетчерських систем, систем протипожежної автоматики та димовидалення, побутових електроплит, обслуговування димовентиляційних каналів, внутрішньобудинкових систем водо- і теплопостачання, водовідведення та зливової каналізації, вивезення та утилізації твердого побутового та грубого сміття, прибирання будинкової та прибудинкової території, а також інші послуги, які надаються ЖЕКами зазначеним у цьому пункті покупцям за їх рахунок.</p>	<p>товарів/послуг для ЖЕКів та бюджетних установ, що отримують такі товари (послуги), якщо вони зареєстровані як платники податку.</p> <p>Для цілей цього пункту послугами, вартість яких включається до складу квартирної плати чи плати за утримання житла, вважаються послуги з технічного обслуговування ліфтів та диспетчерських систем, систем протипожежної автоматики та димовидалення, побутових електроплит, обслуговування димовентиляційних каналів, внутрішньобудинкових систем водо- і теплопостачання, водовідведення та зливової каналізації, вивезення та утилізації твердого побутового та грубого сміття, прибирання будинкової та прибудинкової території, а також інші послуги, які надаються ЖЕКами зазначеним у цьому пункті покупцям за їх рахунок.</p>
<p>Стаття 15. Розміри ставок податку</p> <p>15.1. Ставки податку встановлюються від бази оподаткування у таких розмірах:</p> <p>а) основна ставка податку становить 20 відсотків (з 01.01.2012 р. застосовується ставка – 19 відсотків; з 01.01.2013 р. застосовується ставка – 18 відсотків; з 01.01.2014 р. <i>по 31.12.2014 р.</i> застосовується ставка - 17 відсотків);</p> <p>б) 0 відсотків.</p>	<p>Стаття 15. Розміри ставок податку</p> <p>15.1. Ставки податку встановлюються від бази оподаткування у таких розмірах:</p> <p>а) основна ставка податку становить 20 відсотків (з 01.01.2012 р. застосовується ставка – 19 відсотків; з 01.01.2013 р. застосовується ставка – 18 відсотків; з 01.01.2014 р. застосовується ставка - 17 відсотків);</p> <p>б) 0 відсотків.</p>
<p>Стаття 18. Операції, що не є об'єктом оподаткування</p> <p>18.1. Не є об'єктом оподаткування операції з:</p> <p>...</p> <p><i>18.1.3) ввезення на митну територію України національної валюти, іноземної валюти, цінних паперів та банківських металів;</i></p> <p>...</p> <p>18.1.8) постачання фінансових послуг, якими для цілей цієї статті є:</p> <p>а) випуск та обслуговування обігу платіжних документів;</p> <p>б) довірче управління коштами, цінними паперами;</p> <p>в) діяльність з обміну валюти;</p> <p>г) емісія платіжних карток, дорожніх чеків та/або їх</p>	<p>Стаття 18. Операції, що не є об'єктом оподаткування</p> <p>18.1. Не є об'єктом оподаткування операції з:</p> <p>...</p> <p>18.1.3) обігу валюти України, іноземної валюти, цінних паперів та банківських металів;</p> <p>...</p> <p>18.1.8) постачання фінансових послуг, якими для цілей цієї статті є:</p> <p>а) випуск та обслуговування обігу платіжних документів;</p> <p>б) довірче управління коштами, цінними паперами;</p> <p>в) діяльність з обміну валюти;</p> <p>г) емісія платіжних карток, дорожніх чеків та/або їх</p>

<p>обслуговування;</p> <p>г) залучення вкладів та інших фінансових активів з подальшим їх поверненням;</p> <p>д) надання коштів у позику, в тому числі на умовах фінансового кредиту;</p> <p>е) надання гарантій та поручительств;</p> <p>є) операції з фінансовими активами, що проводяться в інтересах третіх осіб за власний рахунок чи за рахунок цих осіб, а у випадках, передбачених законодавством, за рахунок залучених фінансових активів;</p> <p>ж) операції в системі електронних платежів для клірингових операцій (клірингові договори);</p> <p>з) переказ грошей;</p> <p>и) послуги з проведення операцій з фінансовими активами;</p> <p>і) випуск (емісія), розміщення у будь-які форми управління та продажу (погашення, викупу) за гроші цінних паперів, що випущені в обіг (емітовані) суб'єктами господарювання, Національним банком України, Міністерством фінансів України, органами місцевого самоврядування відповідно до законодавства, включаючи інвестиційні та іпотечні сертифікати, сертифікати фонду операцій з нерухомістю, деривативи (крім деривативу, базовий актив якого пов'язаний з правом на придбання чи продажем матеріального або нематеріального активу), а також корпоративні права, виражені в інших, ніж цінні папери, формах; обмін зазначених цінних паперів та корпоративних прав, виражених в інших, ніж цінні папери, формах, на інші цінні папери; розрахунково-клірингова, реєстраторська та депозитарна діяльність на ринку цінних паперів.</p> <p>При цьому звільнення не застосовується до операцій із постачання бланків дорожніх, <i>банківських та особистих</i> чеків, розрахункових та платіжних документів, пластикових (розрахункових) карток, а також ювілейних і пам'ятних монет, які реалізуються для нумізматичних цілей та інших товарів/послуг, за які стягується окрема плата у вигляді фіксованої суми або відсотка;</p> <p>ї) послуги у сфері страхування та перестраховування;</p> <p>й) управління фінансовими активами на користь третіх осіб, торгівля валютними цінностями;</p> <p>к) факторинг;</p>	<p>обслуговування;</p> <p>г) залучення вкладів та інших фінансових активів з подальшим їх поверненням;</p> <p>д) надання коштів у позику, в тому числі на умовах фінансового кредиту;</p> <p>е) надання гарантій та поручительств;</p> <p>є) операції з фінансовими активами, що проводяться в інтересах третіх осіб за власний рахунок чи за рахунок цих осіб, а у випадках, передбачених законодавством, за рахунок залучених фінансових активів;</p> <p>ж) операції в системі електронних платежів для клірингових операцій (клірингові договори);</p> <p>з) переказ грошей;</p> <p>и) послуги з проведення операцій з фінансовими активами;</p> <p>і) випуск (емісія), розміщення у будь-які форми управління та продажу (погашення, викупу) за гроші цінних паперів, що випущені в обіг (емітовані) суб'єктами господарювання, Національним банком України, Міністерством фінансів України, органами місцевого самоврядування відповідно до законодавства, включаючи інвестиційні та іпотечні сертифікати, сертифікати фонду операцій з нерухомістю, деривативи (крім деривативу, базовий актив якого пов'язаний з правом на придбання чи продажем матеріального або нематеріального активу), а також корпоративні права, виражені в інших, ніж цінні папери, формах; обмін зазначених цінних паперів та корпоративних прав, виражених в інших, ніж цінні папери, формах, на інші цінні папери; розрахунково-клірингова, реєстраторська та депозитарна діяльність на ринку цінних паперів.</p> <p>При цьому звільнення не застосовується до операцій із постачання бланків дорожніх, іменних чеків, розрахункових та платіжних документів, пластикових (розрахункових) карток, а також ювілейних і пам'ятних монет, які реалізуються для нумізматичних цілей та інших товарів/послуг, за які стягується окрема плата у вигляді фіксованої суми або відсотка;</p> <p>ї) послуги у сфері страхування та перестраховування;</p> <p>й) управління фінансовими активами на користь третіх осіб, торгівля валютними цінностями;</p> <p>к) факторинг;</p>
---	--

<p>л) фінансовий лізинг – у частині нарахування процентів або комісій на вартість об'єкта лізингу (без урахування частини лізингового платежу, що надається у рахунок компенсації частини вартості об'єкта лізингу згідно з договором лізингу) в сумі, що не перевищує потрійної облікової ставки Національного банку України, встановленої на день нарахування таких процентів (комісій);</p> <p><i>м) надання послуг з інкасації коштів, розрахунково-касового обслуговування, з обігу банківських металів, банкнот та монет Національного банку України;</i></p> <p>н) надання послуг із загальнообов'язкового соціального та пенсійного страхування, недержавного пенсійного забезпечення, залучення та обслуговування пенсійних вкладів, адміністрування недержавних пенсійних фондів;</p> <p>...</p>	<p>л) фінансовий лізинг – у частині нарахування процентів або комісій на вартість об'єкта лізингу (без урахування частини лізингового платежу, що надається у рахунок компенсації частини вартості об'єкта лізингу згідно з договором лізингу) в сумі, що не перевищує потрійної облікової ставки Національного банку України, встановленої на день нарахування таких процентів (комісій);</p> <p>м) інкасація, розрахунково-касове обслуговування, зміст та порядок здійснення яких визначається Національним банком України;</p> <p>н) надання послуг із загальнообов'язкового соціального та пенсійного страхування, недержавного пенсійного забезпечення, залучення та обслуговування пенсійних вкладів, адміністрування недержавних пенсійних фондів;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 20. Податковий кредит</p> <p>20.1. Право на віднесення сум податку до податкового кредиту виникає <i>за фактом виникнення податкового зобов'язання</i> у разі здійснення операцій з:</p> <p>...</p> <p>20.6. Не відносяться до податкового кредиту суми податку, сплаченого (нарахованого) у зв'язку з придбанням товарів/послуг, не підтверджені податковими накладними або оформлені з порушенням вимог чи не підтверджені митними деклараціями (іншими подібними документами згідно з пунктом 23.11 статті 23 цього розділу).</p> <p>У разі коли на момент перевірки платника податку органом державної податкової служби суми податку, які попередньо віднесені до податкового кредиту, залишаються не підтвердженими зазначеними цим пунктом документами, платник податку несе відповідальність, установлену законодавством.</p> <p><i>У разі коли платник податку не включив у відповідному звітному періоді до податкового кредиту суму податку на додану вартість на підставі отриманих податкових накладних, таке право зберігається за ним протягом трьох звітних періодів з дати виписки податкової накладної.</i></p>	<p>Стаття 20. Податковий кредит</p> <p>20.1. Право на віднесення сум податку до податкового кредиту виникає у разі здійснення операцій з:</p> <p>...</p> <p>20.6. Не відносяться до податкового кредиту суми податку, сплаченого (нарахованого) у зв'язку з придбанням товарів/послуг, не підтверджені податковими накладними або оформлені з порушенням вимог чи не підтверджені митними деклараціями (іншими подібними документами згідно з пунктом 23.11 статті 23 цього розділу).</p> <p>У разі коли на момент перевірки платника податку органом державної податкової служби суми податку, які попередньо віднесені до податкового кредиту, залишаються не підтвердженими зазначеними цим пунктом документами, платник податку несе відповідальність, установлену законодавством.</p> <p>Виключається</p>

Стаття 22. Порядок визначення суми податку, що підлягає сплаті (перерахуванню) до Державного бюджету України або відшкодуванню з Державного бюджету України (бюджетному відшкодуванню), та строки проведення розрахунків

...
22.4. Якщо в наступному звітному (податковому) періоді у платників податку сума, розрахована згідно з пунктом 22.1 цієї статті, має від'ємне значення, то:

а) бюджетному відшкодуванню коштами підлягає частина такого від'ємного значення, що дорівнює перевищенню суми податку, фактично сплаченої у попередні податкові періоди постачальникам таких товарів/послуг або до Державного бюджету України, а у разі отримання від нерезидента послуг на митній території України – сумі податкового зобов'язання, включеного до податкової декларації за попередній період за отримані від нерезидента послуги отримувачем товарів/послуг над податковими зобов'язаннями, що виникли протягом таких періодів *за такими операціями: з придбання (виготовлення) товарів/послуг у попередньому податковому періоді, що в подальшому вивезені за межі митної території України; з придбання, будівництва, спорудження, створення необоротних активів у попередньому звітному періоді; з придбання, будівництва, спорудження, товарів (необоротних активів) та послуг платником, що здійснює сезонний вид діяльності.*

б) залишок від'ємного значення попередніх податкових періодів після бюджетного відшкодування включається до складу сум, що відносяться до податкового кредиту наступного податкового періоду.

22.5. Від'ємне значення суми податку, розраховане згідно з пунктом 22.1 цієї статті, яке виникло в результаті здійснення інших господарських операцій, ніж ті, що визначені в підпункті "а" пункту 22.4 цієї статті, погашається податковими зобов'язаннями, що виникли протягом 12 наступних звітних (податкових) періодів.

Якщо сума від'ємного значення податку не погашається сумами податкових зобов'язань, що виникли протягом 12 наступних звітних періодів, така сума підлягає відшкодуванню з Державного бюджету України у сумі, що дорівнює перевищенню суми податку,

Стаття 22. Порядок визначення суми податку, що підлягає сплаті (перерахуванню) до Державного бюджету України або відшкодуванню з Державного бюджету України (бюджетному відшкодуванню), та строки проведення розрахунків

...
22.4. Якщо в наступному звітному (податковому) періоді у платників податку сума, розрахована згідно з пунктом 22.1 цієї статті, має від'ємне значення, то:

а) бюджетному відшкодуванню коштами підлягає частина такого від'ємного значення, що дорівнює перевищенню суми податку, фактично сплаченої у попередні податкові періоди постачальникам таких товарів/послуг або до Державного бюджету України, а у разі отримання від нерезидента послуг на митній території України – сумі податкового зобов'язання, включеного до податкової декларації за попередній період за отримані від нерезидента послуги отримувачем товарів/послуг над податковими зобов'язаннями, що виникли протягом таких періодів.

б) залишок від'ємного значення попередніх податкових періодів після бюджетного відшкодування включається до складу сум, що відносяться до податкового кредиту наступного податкового періоду.

22.5. Виключається

фактично сплаченої у попередні податкові періоди постачальникам таких товарів/послуг або до Державного бюджету України, а у разі отримання від нерезидента послуг на митній території України (незалежно від дати формування податкового кредиту за такими операціями) – отримувачем товарів/послуг над податковими зобов'язаннями, що виникли протягом таких періодів за операціями з придбання товарів/послуг у попередні податкові періоди.

Залишок від'ємного значення після бюджетного відшкодування включається до сум, що відносяться до податкового кредиту наступного податкового періоду.

22.10. Після отримання податкової декларації орган державної податкової служби проводить перевірку заявлених у ній даних. За наявності підстав вважати, що розрахунок бюджетного відшкодування було складено з порушенням, орган державної податкової служби має право провести позапланову виїзну документальну перевірку платника для визначення достовірності нарахування такого бюджетного відшкодування. Загальний строк проведення перевірок (невиїзної та виїзної) не може перевищувати *60* днів, що настають за днем надходження податкової декларації.

Перелік підстав, які надають право на позапланову виїзну документальну перевірку платника для визначення достовірності нарахування такого бюджетного відшкодування, визначається *центральним органом державної податкової служби.*

...

22.10. Після отримання податкової декларації орган державної податкової служби проводить перевірку заявлених у ній даних. За наявності підстав вважати, що розрахунок бюджетного відшкодування було складено з порушенням, орган державної податкової служби має право провести позапланову виїзну документальну перевірку платника для визначення достовірності нарахування такого бюджетного відшкодування. **Тривалість такої перевірки не може перевищувати 20 днів, що настають за днем надходження податкової декларації.** Загальний строк проведення перевірок (невиїзної та виїзної) не може перевищувати **40** днів, що настають за днем надходження податкової декларації.

Перелік підстав, які надають право на позапланову виїзну документальну перевірку платника для визначення достовірності нарахування такого бюджетного відшкодування, визначається **Кабінетом Міністрів України.**

...

22.18. Сума бюджетного відшкодування, яка не підтверджена висновком органу державної податкової служби на адресу органу Державного казначейства України протягом п'яти робочих днів після закінчення строку, встановленого цією статтею для проведення перевірки, процедури адміністративного або судового оскарження, або не відшкодована органом Державного казначейства України протягом п'яти операційних днів після отримання висновку органу державної податкової служби, вважається бюджетною заборгованістю, на суму якої нараховується пеня у розмірі, встановленому пунктом 100.4 статті

100 розділу II цього Кодексу, починаючи з дня виникнення такої заборгованості.

Розділ VI "Акцизний податок"

Стаття 16. Виготовлення, зберігання, продаж марок акцизного податку та маркування алкогольних напоїв і тютюнових виробів

...
16.12. Продаж марок акцизного податку вітчизняним виробникам алкогольних напоїв та тютюнових виробів, провадиться на підставі:

довідок про сплату суми податку, яка розрахована за ставками на готову продукцію (для алкогольних напоїв, на виробництво яких використовується спирт етиловий не денатурований);

заявки-розрахунку кількості марок акцизного податку (далі – заявка-розрахунок);

звіту про використання марок, придбаних у попередньому місяці, за затвердженою центральним органом податкової служби формою у двох примірниках, один з яких залишається у продавця марок, другий (з відміткою продавця) – у виробника;

платіжного документа з відміткою установи банку, що підтверджує внесення плати за марки;

оригіналу і копії ліцензії, що підтверджує право підприємства-виробника на виробництво продукції.

Форма довідок та заявки-розрахунку затверджується центральним органом державної податкової служби.

...

Стаття 16. Виготовлення, зберігання, продаж марок акцизного податку та маркування алкогольних напоїв і тютюнових виробів

...
16.12. Продаж марок акцизного податку вітчизняним виробникам алкогольних напоїв та тютюнових виробів, провадиться на підставі:

довідок про сплату суми податку, яка розрахована за ставками на готову продукцію (для алкогольних напоїв, на виробництво яких використовується спирт етиловий не денатурований);

заявки-розрахунку кількості марок акцизного податку (далі – заявка-розрахунок);

звіту про використання марок, придбаних у попередньому місяці, за затвердженою центральним органом податкової служби формою у двох примірниках, один з яких залишається у продавця марок, другий (з відміткою продавця) – у виробника;

платіжного документа **на перерахування плати за марки з відміткою банку про дату виконання платіжного доручення;**

оригіналу і копії ліцензії, що підтверджує право підприємства-виробника на виробництво продукції.

Форма довідок та заявки-розрахунку затверджується центральним органом державної податкової служби.

...

Розділ VII "Податок на транспортні засоби"

Стаття 10. Порядок обчислення і сплати податку

...

10.9. Платники податку зобов'язані при першій реєстрації в Україні, реєстрації, перереєстрації, знятті з обліку або черговому технічному огляді транспортних засобів пред'являти квитанції або платіжні доручення про сплату податку з *написом установи банку про таку сплату*, а платники, звільнені від сплати податку, – відповідний документ, що дає право на користування такими

Стаття 10. Порядок обчислення і сплати податку

...

10.9. Платники податку зобов'язані при першій реєстрації в Україні, реєстрації, перереєстрації, знятті з обліку або черговому технічному огляді транспортних засобів пред'являти квитанції або платіжні доручення про сплату податку з **відміткою банку про дату виконання платіжного доручення**, а платники, звільнені від сплати податку, – відповідний документ, що дає право на користування

пільгами. ...	такими пільгами. ...
Розділ XII "Місцеві податки і збори"	
<p>Стаття 2. Збір за місця для паркування транспортних засобів ...</p> <p>2.4. Ставки збору</p> <p>2.4.1. Ставки збору встановлюються за кожний день провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів у гривнях за 1 квадратний метр площі земельної ділянки, відведеної для організації та провадження такої діяльності, у розмірі від 0,03 до 0,06 відсотка мінімальної заробітної плати, установленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.</p> <p>2.4.2. При визначенні ставки збору сільські, селищні та міські ради враховують місцезнаходження спеціально відведених місць для паркування транспортних засобів, площу спеціально відведеного місця, кількість місць для паркування транспортних засобів, спосіб поставлення транспортних засобів на стоянку, режим роботи та їх заповнюваність.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 2. Збір за місця для паркування транспортних засобів ...</p> <p>2.4. Ставки збору</p> <p>2.4.1. Ставки збору встановлюються за кожний день провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів у гривнях за 1 квадратний метр площі земельної ділянки, відведеної для організації та провадження такої діяльності, у розмірі від 0,03 до 0,15 відсотка мінімальної заробітної плати, установленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.</p> <p>2.4.2. При визначенні ставки збору сільські, селищні та міські ради враховують місцезнаходження спеціально відведених місць для паркування транспортних засобів, площу спеціально відведеного місця, кількість місць для паркування транспортних засобів, спосіб поставлення транспортних засобів на стоянку, режим роботи та їх заповнюваність.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 3. Збір за провадження деяких видів підприємницької діяльності</p> <p>3.1. Визначення термінів Для цілей цієї статті терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>...</p> <p>3.1.9) пункт продажу товарів – це: магазин, інша торговельна точка, що розташовані в окремому приміщенні, будівлі або їх частині, і мають торговельний зал для покупців або використовують для торгівлі його частину; кіоск, палатка, інша мала архітектурна форма, яка розташована в окремому приміщенні, але не має вбудованого торговельного залу для покупців; автомагазин, розвозка, інший вид пересувної торговельної мережі; лоток, прилавок, інший вид торговельної точки у відведеному для торговельної діяльності місці, крім лотків і прилавоків, що</p>	<p>Стаття 3. Збір за провадження деяких видів підприємницької діяльності</p> <p>3.1. Визначення термінів Для цілей цієї статті терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>...</p> <p>3.1.9) пункт продажу товарів – це: магазин, інша торговельна точка, що розташовані в окремому приміщенні, будівлі або їх частині, і мають торговельний зал для покупців або використовують для торгівлі його частину; кіоск, палатка, інша мала архітектурна форма, яка розташована в окремому приміщенні, але не має вбудованого торговельного залу для покупців; автомагазин, розвозка, інший вид пересувної торговельної мережі; лоток, прилавок, інший вид торговельної точки у відведеному для торговельної діяльності місці, крім лотків і прилавоків, що</p>

<p>надаються в оренду суб'єктам господарювання – фізичним особам та розташовані в межах спеціалізованих підприємств сфери торгівлі – ринків усіх форм власності;</p> <p>стаціонарна, малогабаритна і пересувна автозаправна станція, заправний пункт, який здійснює торгівлю нафтопродуктами, скрапленим та стиснутим газом;</p> <p>фабрика-кухня, фабрика-заготівельня, їдальня, ресторан, кафе, закусочна, бар, буфет, відкритий літній майданчик, кіоск, інший пункт громадського харчування;</p> <p>оптова база, склад-магазин, інші приміщення, що використовуються для здійснення оптової торгівлі за готівку, інші готівкові платіжні засоби та з використанням <i>кредитних карток</i>;</p> <p>3.1.10) торговельна діяльність – роздрібна та оптова торгівля, діяльність у торговельно-виробничій (громадське харчування) сфері за готівку, інші готівкові платіжні засоби та з використанням <i>кредитних карток</i>;</p> <p>...</p>	<p>надаються в оренду суб'єктам господарювання – фізичним особам та розташовані в межах спеціалізованих підприємств сфери торгівлі – ринків усіх форм власності;</p> <p>стаціонарна, малогабаритна і пересувна автозаправна станція, заправний пункт, який здійснює торгівлю нафтопродуктами, скрапленим та стиснутим газом;</p> <p>фабрика-кухня, фабрика-заготівельня, їдальня, ресторан, кафе, закусочна, бар, буфет, відкритий літній майданчик, кіоск, інший пункт громадського харчування;</p> <p>оптова база, склад-магазин, інші приміщення, що використовуються для здійснення оптової торгівлі за готівку, інші готівкові платіжні засоби та з використанням платіжних карток;</p> <p>3.1.10) торговельна діяльність – роздрібна та оптова торгівля, діяльність у торговельно-виробничій (громадське харчування) сфері за готівку, інші готівкові платіжні засоби та з використанням платіжних карток;</p> <p>...</p>
<p>Розділ XIV "Спеціальні податкові режими"</p>	
<p>Глава 1. Спрощена система оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва</p>	<p>Глава 1. Спрощена система оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва</p>
<p>Стаття 6. Ставки податку для юридичних осіб</p> <p>6.1. Ставка податку для юридичних осіб встановлюється у розмірі 6 відсотків бази оподаткування.</p> <p><i>6.1.1. На період з 1 січня 2011 року до 31 грудня 2015 року для юридичних осіб обсяг доходу яких протягом чотирьох послідовних податкових (звітних) періодів (кварталів) при підтвердженні статусу платника податку не перевищує 100 000 гривень встановлюється нульова ставка податку.</i></p>	<p>Стаття 6. Ставки податку для юридичних осіб</p> <p>6.1. Ставка податку для юридичних осіб встановлюється у розмірі 6 відсотків бази оподаткування.</p> <p>6.1.1. На період з 1 січня 2011 року по 31 грудня 2015 року для юридичних осіб, які провадять господарську діяльність виключно з надання побутових послуг та обсяг доходу яких протягом чотирьох послідовних податкових (звітних) періодів (кварталів) при підтвердженні статусу платника податку не перевищує 300 000 гривень, встановлюється нульова ставка податку.</p> <p>Перелік послуг, які відносяться до побутових, визначається у порядку, встановленому абзацом другим підпункту 5.1.1 пункту 5.1 статті 5 цієї глави.</p>
<p>Глава 3. Спеціальний режим оподаткування суб'єктів господарювання, які реалізують інвестиційні проекти на основі новітніх енергозберігаючих, екологічно прийнятних та наукоємних</p>	<p>Глава 3. Виключається</p>

технологій

Стаття 1. Суб'єкти господарювання, на яких поширюється спеціальний режим оподаткування

1.1. Спеціальний режим оподаткування поширюється на суб'єктів господарювання – юридичних осіб, які реалізують зареєстровані в установленому Кабінетом Міністрів України порядку інвестиційні проекти на основі новітніх енергозберігаючих, екологічно прийнятних та наукоємних технологій, пов'язаних з модернізацією діючих та створенням нових виробництв (підприємств) і спрямованих на збереження та створення нових робочих місць.

Стаття 2. Особливості спеціального режиму оподаткування

2.1. Спеціальний режим оподаткування передбачає такі податкові умови реалізації інвестиційних проектів:

2.1.1) звільняються на період реалізації інвестиційного проекту, але не більше ніж на п'ять років від обкладання податком на додану вартість операції з ввезення на митну територію України устаткування, обладнання та комплектувальних до нього, які використовуються виключно для реалізації інвестиційного проекту;

під терміном "устаткування (обладнання)" слід розуміти машини (крім транспортних засобів), механізми, прилади, пристрої, призначені для використання у технологічному процесі, що здійснюється під час реалізації інвестиційного проекту;

під терміном "комплектувальні до устаткування (обладнання)" слід розуміти частини, виготовлені згідно із самостійним комплектом документів і призначені для застосування у складі цього устаткування (обладнання);

2.1.2) звільняється від оподаткування прибуток, одержаний від реалізації інвестиційного проекту з інвестицією, що еквівалентна не менш як 3 млн. дол. США (для малих підприємств – не менш як 500 тис. дол. США), протягом трьох років з моменту отримання першого прибутку;

прибуток, одержаний від реалізації інвестиційного проекту з

інвестицією, що еквівалентна менш як 3 млн. дол. США, наступні три роки оподатковується за ставкою в розмірі 50 відсотків діючої ставки оподаткування;

дивіденди, що сплачуються інвестору суб'єктом господарювання, який реалізує інвестиційний проект, оподатковуються за ставкою 3 відсотки;

доходи нерезидентів України, отримані від реалізації інвестиційних проектів, оподатковуються у розмірі 2/3 ставок оподаткування, визначених розділом III цього Кодексу.

Порядок обчислення прибутку, одержаного від інвестиційного проекту, який реалізується на діючому підприємстві, визначається центральним органом державної податкової служби;

2.1.3) до валового доходу підприємства, що здійснює реалізацію інвестиційного проекту, з метою оподаткування, не включається одержана згідно з інвестиційним проектом суми інвестиції у вигляді:

коштів;

матеріальних цінностей;

нематеріальних активів, вартість яких у конвертованій валюті підтверджено згідно з законами (процедурами) держави інвестора або міжнародними торговельними звичаями, а також експертною оцінкою в Україні, включаючи легалізовані на території України авторські права, права на винаходи, корисні моделі, промислові зразки, знаки для товарів і послуг, ноу-хау тощо.

У разі коли протягом звітного податкового періоду відбувається часткове або повне відчуження зазначеної інвестиції, суб'єкт господарювання, який одержав інвестицію, зобов'язаний сплатити податок з прибутку, одержаного в такому звітному податковому періоді, а також штрафні санкції в установленому цим Кодексом порядку;

2.1.4) суб'єктам господарювання, які реалізують зареєстровані в установленому порядку інвестиційні проекти дозволяється амортизація устаткування та обладнання, що використовуються при реалізації інвестиційного проекту, за методом прискореного зменшення залишкової вартості відповідно до розділу III цього Кодексу.

2.2. Положення підпункту 2.1.1 пункту 2.1 цієї статті поширюються виключно на устаткування, обладнання та

<p>комплектувальні до нього, які відповідають сукупності таких критеріїв:</p> <p>використання зазначених устаткування, обладнання та комплектувальних до нього передбачено зареєстрованим у встановленому порядку інвестиційним проектом;</p> <p>аналогічні товари з характеристиками, передбаченими інвестиційним проектом, не виробляються в Україні;</p> <p>зазначені устаткування, обладнання та комплектувальні до нього не є підакцизними товарами і не були у використанні.</p> <p>2.3. У разі нецільового використання устаткування, обладнання та комплектувальних до нього суб'єкт господарювання, який допустив таке порушення, зобов'язаний збільшити розмір податкових зобов'язань за підсумками податкового періоду, в якому відбулося таке порушення, на суму податку на додану вартість, яка повинна сплачуватися під час ввезення зазначених товарів на загальних умовах оподаткування, а також сплатити штрафні санкції в установленому законодавством порядку.</p> <p>2.4. Сума податкових пільг, що може бути надана суб'єкту господарювання, який реалізує зареєстрований в установленому порядку інвестиційний проект, не може перевищувати суму інвестицій, фактично витрачену цим суб'єктом господарювання в ході реалізації такого інвестиційного проекту.</p> <p>2.5. На суб'єктів господарювання, які реалізують інвестиційні проекти в податкових умовах, передбачених цією статтею, не поширюються пільги з оподаткування та спеціальні податкові режими, встановлені іншими розділами цього Кодексу та главами цього розділу.</p> <p>2.6. Питання, пов'язані з обкладенням митом під час ввезення товарів для реалізації інвестиційних проектів, визначених статтею 1 цієї глави, регулюються митним законодавством України.</p>	
<p>Глава 4. Спеціальний режим оподаткування технологічних парків, їх учасників та спільних підприємств, що виконують проекти технологічних парків</p>	<p>Глава 4. Спеціальний режим оподаткування технологічних парків, їх учасників та спільних підприємств, що виконують проекти технологічних парків</p>
<p>Стаття 2. Особливості спеціального режиму оподаткування</p> <p>2.1. Спеціальний режим оподаткування технологічних парків, їх</p>	<p>Стаття 2. Особливості спеціального режиму оподаткування</p> <p>2.1. Спеціальний режим оподаткування технологічних парків, їх</p>

<p>учасників і спільних підприємств, що виконують проекти технологічних парків, передбачає такі податкові умови реалізації проектів технологічних парків, але не більш як протягом п'яти років:</p> <p><i>можливість надання органу митного контролю податкового векселя на суму податкового зобов'язання з податку на додану вартість, що нараховується згідно з цим Кодексом, за умови імпорту нового устаткування, обладнання та комплектувальних до нього із строком погашення на 720-й календарний день, а за умови імпорту матеріалів, які не виробляються в Україні, – із строком погашення на 180-й календарний день з дня надання векселя органу митного контролю;</i></p> <p>зарахування на спеціальні рахунки, відкриті в територіальних органах Державного казначейства України, у строки, встановлені цим Кодексом та іншими законодавчими актами, суми податку на прибуток підприємств, отриманого технологічними парками, їх учасниками і спільними підприємствами під час реалізації проектів технологічних парків.</p> <p>...</p>	<p>учасників і спільних підприємств, що виконують проекти технологічних парків, передбачає такі податкові умови реалізації проектів технологічних парків, але не більш як протягом п'яти років:</p> <p>Виключається</p> <p>зарахування на спеціальні рахунки, відкриті в територіальних органах Державного казначейства України, у строки, встановлені цим Кодексом та іншими законодавчими актами, суми податку на прибуток підприємств, отриманого технологічними парками, їх учасниками і спільними підприємствами під час реалізації проектів технологічних парків.</p> <p>...</p>
<p>Розділ XIX "Прикінцеві та перехідні положення"</p>	
<p>3. У зв'язку з набранням чинності цим Кодексом <i>припиняється відповідно до пункту 4 розділу XV „Перехідні положення” Конституції України дія Указу Президента України від 3 липня 1998 року № 727 „Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва” (у редакції Указу від 28 червня 1999 року № 746).</i></p>	<p>3. У зв'язку з набранням чинності цим Кодексом запропонувати Президентіві України визнати таким, що втратив чинність, Указ Президента України від 3 липня 1998 року № 727 „Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва” (у редакції Указу від 28 червня 1999 року № 746).</p>
<p>8. Установити, що:</p> <p>1) стаття 31 розділу V цього Кодексу діє до 31 грудня 2014 року;</p> <p>2) починаючи з 1 січня 2012 року, пункт 23.10 статті 23 розділу V цього Кодексу застосовується в такій редакції:</p> <p><i>„23.10. Платник податку – продавець товарів (послуг) зобов'язаний надати покупцю податкову накладну, зареєстровану в Єдиному реєстрі податкових накладних. Податкова накладна видається платником податку, який здійснює операції з постачання товарів (послуг), на вимогу покупця та є підставою для віднесення сум податку до податкового кредиту.</i></p> <p><i>Порядок ведення Єдиного реєстру податкових накладних</i></p>	<p>8. Установити, що:</p> <p>1) стаття 31 розділу V цього Кодексу діє до 31 грудня 2014 року;</p> <p>2) Виключається</p>

<p><i>встановлюється центральним органом державної податкової служби. Покупець має право звіряти дані отриманої податкової накладної на відповідність із даними Єдиного реєстру податкових накладних.</i></p> <p><i>У разі відмови продавця товарів (послуг) надати податкову накладну, або у разі порушення ним порядку її заповнення, покупець товарів (послуг) має право подати заяву із скаргою до органу державної податкової служби за місцем реєстрації, що є підставою для віднесення сум податку до податкового кредиту. До заяви додаються разом із податковою декларацією за звітний податковий період копії товарних чеків або інших розрахункових документів, що засвідчують факт сплати у зв'язку з придбанням таких товарів (послуг).</i></p> <p><i>Отримання органом державної податкової служби повідомлення чи виявлення розбіжностей даних податкової накладної та Єдиного реєстру податкових накладних є підставою проведення позапланової виїзної перевірки продавця та покупця товарів (послуг).</i></p> <p><i>Порушення платником податку порядку реєстрації в Єдиному реєстрі податкових накладних та порядку заповнення податкової накладної тягне за собою штраф у розмірі, передбаченому розділом II цього Кодексу.";</i></p> <p>...</p>	<p>...</p>
<p>13. Звільнення від оподаткування.</p> <p>...</p> <p><i>13.3. Тимчасово, на період з 1 січня 2011 року до 31 грудня 2020 року звільняється від оподаткування прибуток суб'єкта господарської діяльності, отриманий від надання послуг з тимчасового розміщення (проживання) у готелі (готельному комплексі) категорії "чотири зірки" і "п'ять зірок", установленої у порядку, визначеному законодавством, у разі, коли такий готель (готельний комплекс) є новозбудованим чи реконструйованим, прийнятим у експлуатацію у період з 1 січня 2008 року до 1 вересня 2012 року та розташованим у місті, в якому проводиться матч фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу.</i></p> <p><i>Суми коштів, вивільнених у зв'язку з наданням податкової пільги, спрямовуються платником податку на прибуток підприємств</i></p>	<p>13. Звільнення від оподаткування.</p> <p>...</p> <p>13.3. Виключається</p>

на переоснащення матеріально-технічної бази готелю (готельного комплексу).

Порядок цільового використання вивільнених від оподаткування коштів встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Витрати на придбання товарів (робіт, послуг), виготовлення, поліпшення основних засобів або нематеріальних активів понесені у межах сум коштів вивільнених у зв'язку з використанням податкової пільги, не включаються до складу витрат, не збільшують балансову вартість відповідної групи та не амортизуються.

У разі порушення вимог щодо цільового використання вивільнених від оподаткування коштів платник податку на прибуток підприємств зобов'язаний збільшити податкові зобов'язання з цього податку за результатами податкового періоду, на який припадає таке порушення, а також сплатити пеню, нараховану відповідно до Закону.

Норми цього пункту поширюються на платника податку - суб'єкта господарювання, якому готель (готельний комплекс) передано у користування за договором оренди строком не менш як на 10 років.

Установити, що у період проведення фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу в Україні не підлягає оподаткуванню дохід (прибуток), отриманий УЄФА за результатами діяльності в Україні, у тому числі винагорода від продажу комерційних прав.

5. Доповнити розділ новими пунктами такого змісту:

__. Для осіб, які через свої релігійні або інші переконання відмовляються від прийняття номера облікової картки фізичної особи платника податків та офіційно повідомляють про це відповідні державні органи, зберігаються раніше встановлені форми обліку платників податків та інших обов'язкових платежів. У паспортах зазначених осіб робиться відмітка про наявність у них права здійснювати будь-які платежі без реєстраційного номера облікової картки фізичної особи платника податків.

__. Податкові накладні, отримані до 1 січня 2012 року, можуть бути підставою для підтвердження включення до податкового кредиту сум податку на додану вартість протягом шести податкових періодів, що настають після 1 січня 2012 року.

__. Кабінету Міністрів України внести до 1 травня 2011 року проект Закону про внесення змін до цього Кодексу щодо:

- застосування принципу рентного доходу під час справляння до бюджету платежів за користування надрами;
- запровадження податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.